

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லாம் செயல்கூடும் என்ஆணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான் தனையே ஏத்து.

English Translation :

All things you can attain I promise;
only worship the all powerful God
Arutperum Jothi at the inner temple of Gnosis
behind your eyebrows.

பதவுரை :

- எல்லாம் - அனைத்தும், ஒன்றும் விலக்கல்ல
செயல்கூடும் - நிச்சயமாக நடக்கும்
என் ஆணை - (இறை ஆற்றலைக் கொண்டு)
என் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்.
அம்பலத்தே - சிரசின் மையத்தில், புருவ மத்திக்குள்ளே இருக்கும்
ஆன்ம சிற்றம்பலத்தில் உள்ள
எல்லாம் வல்லான் அகிலண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயகனான
அருட்பெருஞ்ஜோதியை
தனையே - மட்டுமே
ஏத்து - வணங்கு, போற்று, பின்பற்று.

கருத்துரை :

எல்லாச் சுகங்களும், ஆற்றல்களும், சித்திகளும் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்.
ஆன்ம சிற்றம்பலத்தில் விளங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை மட்டுமே
வணங்குபவர்க்கு என் மேல் ஆணையிட்டு கூறுகிறேன்.

விளக்கவுரை :

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை வணங்குவோர்க்கு இவ்வுலக சுகங்கள்,
முத்திநிலை, சித்தி நிலை, எல்லாம் வல்ல இறைமை நிலை, ஐந்தொழில்
ஆற்றல், செத்தாரை எழுப்பும் வல்லமை, எப்போதும் இளமையோடு இருத்தல்,
அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆதல், திரிதேக சித்தி போன்ற அனைத்து வல்லமைகளும்
கிடைக்கும். அதற்கு இரண்டு நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.
முதலாவதாக, அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை மட்டுமே போற்றி வணங்க
வேண்டும். ஏனெனில், அவரே முழுதும் ஆனவர். நமக்கு முற்றும் காட்டுபவர்.
முற்றும் கொடுப்பவர். தன் செல்லப் பிள்ளையான வள்ளலாருக்குத்
தன்னுடைய அரியணை, தன் கைச்செங்கோல், தன் அரசரிமை, தன் அருள்
அறிவு, தன் அருளாற்றல்கள், தன் உரு, யாவையும் கொடுத்தவர். அந்த
அனுபவத்திலேயே தன் மேல் ஆணையிட்டு வள்ளலார் கூறுகிறார். தான
அடைந்த சுகத்தை நாம் அடைய வேண்டும் என்ற இரக்கத்தால் கூறுகிறார்.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. - குறள்.

என்ற திருக்குறளின் அடியொற்றியே வள்ளலார் இதை எழுதுகிறார். இது வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபு, எனில் சாகாத சித்தர் மரபு. தமிழ் மரபு. தனக்குவமை இல்லாதான் என்பதை எல்லாம் வல்லான் என்று தெளிவுபடுத்துகிறார் வள்ளலார். தன்னாலேயே முடியாததை ஒருவர் அடுத்தவருக்கு எப்படித் தரமுடியும்? 'எப்பாலவார்க்கும் உன்னைத் தவிர இறைமை இல்லையே!' என்று அனுபவத்தால் கண்டு வள்ளலார் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரைத் துதிக்கிறார்.

மேற்கண்ட திருக்குறளுக்குத் தெளிவுரையாக, விளக்கவுரையாக, யோக உரையாக, ஞான உரையாக இப்பாடலை வள்ளல்பெருமான் அருளிச் செய்துள்ளார். திருவருட்பாவைப் படிக்காதவர்க்குத் திருக்குறளின் ஞானப் புதையல் புரியாது.

'தனையே ஏத்து' - 'அங்கே இங்கே பாராமல் என்னோடு ஆடேடி பந்து' என்று கீர்த்தனையில் சொல்வார். இதன் கருத்து, சமரச நிலையில் இருந்து சுத்த சன்மார்க்க மரபுக்கு அனைவரும் வர வேண்டும் என்பதே. அவ்வாறு வர இயலாதவர் மேலே சொன்ன சித்தி நிலைகளை முழுமையாக வள்ளலாரைப் போல் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. 100 சதவிகிதம் விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் மட்டுமே இதைச் சாத்தியமாக்கும். நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் முழு முற்றாக, உடல், பொருள், மனம், ஆவி அனைத்தையும் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் காலடியில் சமர்ப்பிப்பதே. நம் வாழ்வை அவர் நடத்துவார். இந்த நம்பிக்கையே நம்மைக் காப்பாற்றும். இதுவே சுத்த சன்மார்க்கத்தில் யோகம். அடுத்தது ஜீவகாருண்யம்.

ஈரமும் அன்பும் கொண்டு இன்னருள் பெற்றேன்

என் மார்க்கம் இறவாத சன்மார்க்கம் தோழி. - திரு அருட்பா

என்கின்ற இடத்தில் அன்பு என்பது இத்தகைய பிரபத்தி. ஈரம் என்பது ஜீவகாருண்யம். 'தனையே ஏத்து' என்பதற்கு பதிலாக தாளையே ஏத்து என்பது பாட பேதம். அதுவும் சரியே. தமிழ் மரபு இறைவனின் தாளை வணங்குதலே. திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில் - பத்தில் ஏழு குறட்பாக்களில் தாளை வணங்குதலே கூறப்பட்டுள்ளது.

சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவனுடைய தாள், மனிதத் தலை இரண்டையும் ஒன்றாக்கி ஒரே சொல்லாகக் குறிப்பிடுவர். தாள் + தலை = தாடலை. இறைவனின் திருவடி இருக்குமிடம் வேறெங்கோ அல்ல; மனிதத் தலையிலேயே என்பதைக் குறிக்கவே இச்சொல்லாட்சி. இறைவன் அருள் மயமானவன். அருளே அவனது இயற்கை. அருள் சிறப்பாகச் சுரக்குமிடம் தாள்களே. இம்மரபை ஒட்டியே தாளையே ஏத்து என்றார். தாள், கால், அடி போன்ற சொற்கள் சித்தர் யோக மரபில் சுவாசத்தைக் குறிக்கும். இறைவனின் தாள் என்பது வேகாக் கால், சாகாக் கலை, அமுதக் காற்று எனப் பொருள்படும். இந்த வேகாக் காலில் இருந்து பிறக்கும் சொல்லல்லாம் வேதமே. அவ்வாறு பிறந்ததே திருவருட்பா என்ற வேதம்.

இரண்டாவதாக, அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை எங்கே வணங்குவது? பாமரர்கள், தத்துவம் புரியாதவர்கள் வடலூரில் ஞானசபையில் வணங்க வேண்டும். ஞான சபையின் அமைப்பு மனித சிரசின் அமைப்பே.

சாதாரண இந்துக் கோவில்கள், குறிப்பாக சைவக் கோவில்கள் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் மனித உடலின் அமைப்பு. சிதம்பரம் கோவில் மனிதத் தலையின் வடிவம். ஆனால் இறைவனின் ஒன்பதாவது நிலையான வெளிஉடலைக் காட்ட வந்தது. உரு நான்கு, அரு நான்கு, உரு அரு ஒன்று என்று இறைவனுக்கு ஒன்பது வடிவங்கள். ஒன்பதாவது நிலை வெளி உடல். பத்தாவது நிலை, அருள் ஒளி உடல். 'அருள் வெளியில் ஓங்கும் ஒளியே' என்று அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை ஏத்துவார் வள்ளலார். இதுவே முடிந்த நிலை. ஒருவர் அருட்பெருஞ்ஜோதியை அடையாமல் சாகா நிலை பெற முடியாது. எல்லாவற்றையும் பெற முடியாது. அதற்கு ஒரே வழி ஆண்டவரின் பத்தாவது உடலாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதியை வணங்குவதே. இந்த உண்மையையே தேற்றேகாரத்தால் வள்ளலார் இங்கே குறிப்பிடுகிறார்.

அம்பலம் என்றால் கோயில். உண்மையான கோயில் சிரமையத்தில் உள்ள ஆன்மாவே. சிற்சபை, பொற்சபை, ஞான சபை என்பதெல்லாம் நம் ஆன்மாவே. (திருவருட்பா - உரைநடைப் பகுதி).

'உச்சிக்குக் கீழே உள் நாவுக்கு மேலே

வெச்ச விளக்கு எரியுதடி'

என்பார் ஒரு சித்தர். இன்னும் தெளிவாக சிற்சபை இருக்குமிடத்தை வள்ளலார் குறிப்பிடுவார்.

யோகம் :

ஆய்த எழுத்தை உச்சரித்தால் அந்த எழுத்து அண்ணாக்குக்கு மேலே எங்கே உற்பத்தி ஆகிறது என்று பார். அதுவே சிற்சபை. எப்போதும் சிற்சபையின் கண்ணே கவனம் வைக்க. அதற்கு முதலில் புருவ மத்தியில் கவனம் வைக்க. (அருட்பா - உரைநடைப் பகுதி).

எச்சரிக்கை - ஒரு நிமிடத்திற்கு மேல் ஆரம்பத்தில் இந்த தியானத்தைச் செய்யக்கூடாது. மூச்சு திணறும். வருடத்திற்கு ஒரு நிமிடமாகக் கூட்டவும். இதற்கு அகச் சான்று :

அகவல் அரிச்சுவடி வடிவில் எழுதப்பட்டது. அ தொடங்கி ஓள முடிந்த பின் ஃ என்ற எழுத்தை வள்ளலார் 'திருநிலை' என்கிறார்.

திருநிலை தனிவெளி சிவவெளி எனுமோர்

அருள்வெளிப் பதிவளர் அருட்பெருஞ்சேதி (அருட்பெருஞ்சேதி அகவல்)

செயல் கூடும் :

அஹம் பிரம்மாஸ்மி என்பது வேத மகா வாக்கியம். நான் பிரம்மம்! உண்மைதான். பிரம்மத்தை உணரலாம். பிரம்மத்தில் ஆன்மா ஐக்கியமாகலாம். ஆனால் பிரம்ம ஞானிகள் அனைவரும் செத்துப்போனவரே. 'நான் பிரம்மம் என்று சொல்லிச் சாம் இப் பிரம்மங்கள்' என்பார் வள்ளலார். பிரம்மம் சாகுமா? செத்தால் அது பிரம்மமா?

பிரம்ம நிலை அடைந்த பிறகு சாவை வெல்ல வேண்டும். இறைவனைப் போல. ஜந்தொழில் செய்ய வேண்டும் இறைவனைப் போல. அப்போதுதான் எல்லாம் செயல் கூடும் என்ற சொற்றொடரின் உண்மை முழுமையாகும். அதற்கு இறைவனை அருட்பெருஞ்சேதியாக புருவ மத்திக்குள்ளே ஆன்ம சிற்சபையில் வணங்குவதே ஒரே வழி.

பரசிவ வணக்கம்

SALUTATION TO PARASIVAM

திரு விளங்கச் சிவயோகச் சித்தி எல்லாம் விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்
தெரு விளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்க ஒளி சிறந்த திருவிளக்கே!
உரு விளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்க அருள் உதவுபெருந் தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்து ஒருபால் விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே!
(3268)

English Translation :

In order that one's spirit glows brightly and grows into divinity, one practices the inner path of Siva Yoga above the roof of one's mouth. At the end of that brilliant path, one attains all forms of spiritual and miraculous powers. Not only the powers, one attains the wisdom of Siva and one's soul merges with the oversoul, becomes one with it and attains divine bliss. To attain this final bliss, one works on the brightly lit path to the Golden Inner Temple of the spirit where the effulgent divine light of total compassion dances forever. My salutations to that divinely bright lamp!

My body is transformed into light; my life-spirit is transformed into light; my feelings and mind are transformed into light; the world is transformed into light. All these transformations are effected by the Great Mother Goddess bearing divinely fragrant flowers on her tresses and forms a part of the body of the Supreme Lord of Siva, who shines brilliantly inside the precious stone of the spirit which is also transformed into divine light. My salutations to that

compassionate fire of Siva!

அரும்பத உரை :

- திரு
விளங்க
சிவயோகம்
சித்தி
- சிவஞானம்
நிலை விளங்க
சிவானுபவம் விளங்க
தெரு விளங்கு
- திரு
தில்லை
- திருச்சிறும்பலத்தே
திருக் கூத்து
விளங்க
ஒளி
சிறந்த
திரு விளக்கே
உரு
விளங்க
உயிர்
விளங்க
உணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்க
அருள்
உதவு பெருந்தாயாம்
மரு விளங்க
குழல் வல்லி
மகிழ்ந்து
ஒரு பால் விளங்க
- வயங்கு மணி
பொது
விளங்க
வளர்ந்த
சிவக் கொழுந்தே
- ஆன்மா
- ஓங்கி வளர, சுடர
- புருவ மத்திக்கு உள்ளே கடவுளைக் காணும் நெறி
- அந்நெறியின் முடிவில் கீட்டும் அற்புத ஆற்றல்கள்.
இவற்றை அட்டமாசித்தி, கர்ம சித்தி, யோக சித்தி,
ஞானசித்தி என்பர்.
- சிவனின் பதி நிலை உண்மை
- என்றும் நிரந்தரமான பதிநிலையை உணர்தல்
- சீவன் சிவனாதல்
- அந்நாக்கின் மேல் உள்ள வழிதுறை
இருள்நீங்கி ஒளி பெறுதல்
- ஆன்மா
- பொற்சபை. திலம் - தங்கம், ஐ - கண் (உயிர்க்கண்)
ஆன்மக்கண் எனவும் கூறப்படும்.
- ஆன்ம ஞான ஆகாயத்தில்
- இறைவனின் உயிர் படைப்பு நடனம்
- ஓயாமல் நடைபெற
- அருள் ஒளி
- ஒளிக்கெல்லாம் உயர்ந்த ஒளி
- என்றும் அழியாத ஜோதியே!
- உடல்
- ஒளியாக விளக்கம் பெற, இருள் நீங்க
- சீவன்
- ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூவிருள் நீங்க
- கீழ்மையான, இருண்ட உணர்ச்சிகள் கொண்ட
மனம் ஒளி பெற
- எல்லா அண்டங்களும் ஒளி பெற
- தெய்வீகக் கருணை, பேதமற்ற அன்பு
- அளிக்கின்ற பராசக்தி
- தெய்வீக மணம் வீசும் மலர்களைச் சூடிய
- நீண்ட கூந்தலை உடையவள்
- எப்போதும் ஆனந்திக்க
- இறைவன் உடலின் இடது பாகத்தில் ஒளியாக
வீற்றிருக்க
- சிறந்த ரத்தினத்தால் ஆன
- சபை, மன்றம், அரங்கம்
- ஒளிமயமாகத் திகழ
- எப்போதும் ஓங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்
- சிவத் தீக் கொழுந்தே, சிவஜோதியே,

கருத்துரை :

ஆன்மா இறைநிலைக்கு ஓங்க வேண்டும். அதற்குச் சிவயோகம் பழக வேண்டும். அதில் வெற்றி கண்டால் யோகம். சித்தியானால் அற்புத ஆற்றல்கள், அட்டமா சித்திகள், கரும, யோக சித்திகள் கிட்டும். சிவயோகம் என்பது உடலுக்குள் தலையின் மையத்தில் இறைவனை வெளியாகவும், ஒளியாகவும் நெற்றிக் கண்ணால் காண்பது. ஆகவே நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து கொள்வது சிவயோகத்தின் ஒரு பகுதி. அடுத்து சிவஞானம் பெற வேண்டும். சிவம் எனில் அன்பின் முதிர்ச்சி அருள். ஆகவே சீவன் சிவனை நோக்கிப் பக்தியால் உள்ளம் உருகி ஏங்கினால் சிவம் வந்து அணைத்துக் கொள்ளும். அப்போது சீவன் சிவநிலை அறிவு பெறும். அதனால் சிவானந்த உணர்வு கிட்டும். நெற்றிக் கண் தொடங்கி சிற்சபை வரை 16 வெளிகள் உண்டு. அவை யாவும் ஒளி பெறும். முடிவில் பொற்சபை தோன்றும். உள்ளே சிற்சபையில் இறைவன் உயிர்களைப் படைக்கத் திருக்கூத்து செய்கிறான். அருள் ஒளியைக் கொண்டு அருட்பெருஞ்ஜோதியாக அவ்வருள் விளக்கை வணங்குகிறேன். சிவ ஜோதியின் உடலில் இடப்பாகத்தில் தலையில் தெய்வீக நறுமண மலர் சூடி நீண்ட கூந்தலுடன் கூடிய இறைவி தன் அருட்செயல்களாகப் பக்குவிகளின், சிவயோகிகளின் உடல், உயிர், உணர்ச்சி, உள்ளம் மற்றும் உலகம் யாவற்றையும் ஒளிமயமாக ஆக்குகிறாள். மேலான முத்துப் பரல் போன்று ஒளிவிடும் சிற்சபையில் ஞான ஆகாயத்தில் எப்போதும் ஓங்கிக் கொண்டிருக்கும் சிவஜோதியாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதிக்கு என் வணக்கங்கள்.

விளக்கவுரை :

சுத்த சன்மார்க்க வேதமாகிய திருவருட்பாவில் முதல் ஐந்து திருமுறைகள் பழைய சமய ஏற்பாடு. சமய சமரசத்துக்கு மனிதர்கள் வரவேண்டும் என்பதற்காக எழுதப்பட்டது. எந்தத் தெய்வத்தை வணங்கினாலும் ஒரே கடவுளின் பிரதிநிதியாகக் காணும் மனப்பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி, மதச் சண்டைகளைத் தவிர்க்கத் தோன்றியது. ஆறாம் திருமுறையின் நோக்கம் வேறு. இது புதிய ஏற்பாடு. நோக்கம் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு என்ற இறைமைச் சித்தியைப் பெறுவது. இதற்கு சமரசம் கடந்து சுத்த சன்மார்க்க நிலைக்கு வர வேண்டும். கடவுளை அருட்பெருஞ்ஜோதியாக மட்டுமே வணங்க வேண்டும். திருவருட்பாவை மட்டுமே வேதமாகக் கருத வேண்டும். வள்ளலாரை மட்டுமே குருவாகக் கொள்ள வேண்டும். ஜீவகாருண்யத்தை மட்டுமே யோகமாகக் கொள்ள வேண்டும். அருள்நெறி

ஒன்றே ஞானநெறி என்ற விசுவாசம் நூறு சதவிகிதம் வேண்டும்.

+ ஏதம். ; ஏதம் = மரணம்.

வ் = தங்கம் மற்றும் படைப்பாகிய அனக உடல்.

ஆக, மரண நிலையிலிருந்து மனித உடலை மாற்றியமைத்துப் பொன்னுடலாக்கி, ஆன்ம உடலாக்கிப் பின் அனக உடலாக்கும் செய்தியை விஞ்ஞானமாக உணர்த்தும் நூலே வேதம் எனப்படும். சாகாக் கல்வியைக் காட்டுவதே வேதம். வடமொழி வேதங்களும், ஆகமங்களும், திருக்குறளும், சாகாக் கல்வியை (மறைமுகமாகக்) காட்டுவதால் வேதங்களாயின. 'முக்கியமாக இந்து மத வேதாக்கமங்களில் தான் சாகாக் கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேவர் குறளில் முதல் அதிகாரத்தில் சாகாக் கல்வியைப்

பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது', என்பன வள்ளலாரின் வாக்குகள்.

தீரு விளங்க :

ஒரு வேதத்தை எழுதத் தொடங்கும் வேத ரிஷி முதல் சொல்லை மிக முக்கியமாகக் கருதுவார். தன் முழு செய்தியையும் தாங்கியதாக அச்சொல் விளங்க வேண்டும் என்று கருதி அதைப் பயன்படுத்துவார். ஆறாம் திருமுறையின் முதல் சொல் தீரு. த் + இரு = தீரு. த் = (தெய்வீக) தேகம். இரு - இருக்கச் செய்வது. தேகத்தை சாகாமல் நிரந்தரமாக இருக்கச் செய்வது என்று பொருள். இது எப்படி சாத்தியம்? 36 தத்துவங்கள் தூரிசு நீக்கப் பெற்று சுத்த தேகம் கிடைத்தால் இலட்சக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழலாம். தத்துவங்கள் உருமாற்றம் பெற்று ஓமய வான் தேகமாக, வெளியுடல் கிடைத்தால் கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழலாம். வெளியைக் கடந்து அருள் ஒளியாக தேகம் மாற்றம் பெற்றால் எப்போதும் அழியாத இறைஉடல் கிடைக்கும். இம்மாற்றங்கள் யாவற்றையும் விஞ்ஞான முறையில் கூறுவது வள்ளலாரின் ஆறாம் திருமுறை. அச்செய்தி முழுவதையும் முதல் சொல்லாகிய 'தீரு' வே தாங்கி வருகிறது. 'தீரு' எனில் அழியாத ஆன்ம உடல். அது விளங்க வேண்டும் எனில், ஓங்கி அருள் உடலாக, இறை உடலாக அருட்பெருஞ்ஜோதியாக, அனகமாக மாற வேண்டும். 'தீரு விளங்க' என்ற சொற்றொடர் ஆன்மா விளக்கம் பெற்று அகம் அனக வடிவம் ஆக வேண்டும் என்ற குறிப்பைத் தாங்கி நிற்கிறது.

'அக வடிவம் இங்குதானே அனக வடிவாகும்' (ஞானசரியை) என்பது வள்ளலாரின் வாக்கு. ஞானமாகக் கவிகளுக்கென்று ஒரு ஞான மரபு உண்டு. சொற் சிக்கனமே கவிதை என்ற மரபை மீறி துப்பு என்ற சொல்லைப் பலமுறை ஒரே குறட்பாவில் வள்ளுவர் ஏன் பயன்படுத்தினார்? அதேபோல் பற்று என்ற சொல். இதன் காரணம் அச்சொல் பெரும் ஞானப் பொருளை உணர்த்த வந்ததைக் குறிப்பால், தீரும்பச் சொல்லுதல் என்ற உத்தியால் வாசகருக்கு உணர்த்துவது.

அந்த மரபை ஒட்டியே இப்பாடலில் வள்ளலார் 'விளங்க' என்ற சொல்லைப் பதினொரு முறை பெய்து எழுதுகிறார். ஏன்? 'விளக்கு', 'விளக்கம்' என்ற சொற்களின் அடியாகப் பிறந்தது 'விளங்க' என்ற சொல், விளக்கு, விளக்கம் வெளிச்சத்தை, ஒளியைத் தந்து, இருளை விரட்டும் கருவி. கருத்து நிலையில் விளக்கம் கிடைத்தது எனில், இருளாகப் புரியாமல் இருந்த கருத்தின் மீது ஒளி பாய்ந்து அதன் உண்மையைக் காட்டியது என்று பொருள். இரண்டாவது பொருள் 'ஓங்குதல்'. 'மங்குதல்' என்பதன் எதிர்ப்பதம். இறைவனுக்கு மங்குதலே கிடையாது. எப்போதும் ஓங்குதலே, வளர்தலே, அவனுடைய இயல்பு. அந்த உண்மையைச் சுட்டவே 'விளங்க' என்ற

சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி நம் கவனத்தை அச்சொல்லின் மெய்ப்பொருளை நோக்கித் திருப்புகிறார்.

இறைவனை விளக்காகக் காட்டுவது வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபாகிய தமிழ்ச் சித்தர் மரபு. அதனால்தான் மாதவத் திருமூலரும் தன் திருமந்திரத்தில்,

விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை ஏற்றி
விளக்கினுக்குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்க வல்லார்க்கு
விளக்குடையான்கழல் மேவலு மாமே (திருமந்திரம் 2816)

எனப் பலமுறை விளக்கு என்ற சொல்லை ஒரே பாடலில் பெய்து எழுதுவார். மேற்கண்ட திருமந்திரம் இலக்கணமானால் அதற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர் வள்ளலார். தான் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளுமுன் தான் வணங்கி வந்த திருவிளக்கை அறையின் வெளியே எடுத்து வைத்து, 'இதையே ஆண்டவராகக் கருதி வழிபட்டு வாருங்கள்' என்று கூறித் திருவறைக்குள் சென்றவர் உடல் மாற்றம் பெற்று அருள் ஒளி தேகியானார்.

விளக்கு என்ற வினைச்சொல் ஒளிபெறு, சுடர் விடு, ஓங்கு எனப் பொருள்படும். விளங்க என்ற சொல் சுடர் விட. ஓங்க, வளர என்று பொருள்படும். திரு விளங்க எனில் தற்போது உடல், மனம், உலகம் (மும்மலம்) என்ற இருட்காடுகளால் மூடப்பட்டு ஒடுங்கிக் கிடக்கும் ஆன்மா விழிப்பு நிலை பெற்று ஓங்கி வளர்ந்து இறைநிலை அடைய வேண்டும் என்பது பொருள். சீவன் சிவனாக வேண்டும், அகம் பிரம்மமாக வேண்டும், அவற்றைக் கடந்து ஆன்மா அருட்பெருஞ்சோதியாக விரிதல் வேண்டும். அதற்கு என்ன வழி? வழியை அடுத்த சொற்றொடரில் காட்டுகிறார். சிவயோகமே வழி. சிவயோகம் என்றால் என்ன?

சிவயோகம் :

ஹடயோகம், அட்டாங்க யோகம் போன்ற யோகங்கள் 64 என்று சித்தர் நூல்கள் கூறும். திருமூலரே 12 யோகங்களைக் கூறுகிறார். இவற்றுள் தலையானது சிவயோகம். இதனைச் சிவராச யோகம் என்றும் கூறுவர். சிவயோகம் நோக்கம், வழிமுறை, அடையாளங்கள், பயன்கள் ஆகியவற்றில் மற்ற யோகங்களிலிருந்து மாறுபட்டது. எவ்வாறு என்று ஒவ்வொன்றாகக் காண்போம். ஹடயோகத்தின் நோக்கம் உடல் நலம். அட்டாங்க யோகத்தின் நோக்கம் - சமாதிரினை அடைதல். சிவலோகத்தின்

நோக்கம் சிவமாதல். 'சிவமயமதாய் விளைந்தேன் வெண்ணிலாவே', என்றும் 'என்னைச் சிவமாக்கிக் கொண்ட சிவாய மருந்து' என்றும் வள்ளலார் பாடுவார்.

சிவயோகத்தின் நோக்கங்கள் :

- 1) சிவனைப்போல் கூற்றம் குதித்து வாழ்தல்
- 2) சிவனைப் போல் பெருவாழ்வில் எப்போதும் எங்கும் வாழ்தல்
- 3) சாகாத் தலை, வேகாக்கால், போகாப் புனல் பெற்று வாழ்தல்.

சிவயோகத்தின் வரலாறு :

உலகின் ஆதியோகம் சிவயோகமே. சிந்து சமவெளி அகழ்வாராய்ச்சியில் சிவனின் யோக படிமங்களைக் கண்டெடுத்தனர். உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மேற்கில் கிரீஸ், கிழக்கில் இந்தோனேசியா உட்பட சிவலிங்கங்களைத் தோண்டி எடுத்துள்ளனர். எமது ஆராய்ச்சியில் சிவயோகத்துக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டவர் திருவள்ளுவரே. சிவயோகத்தின் நோக்கம், பயிற்சி முறை, அடையாளங்கள் பயன்கள் யாவற்றையும் திருக்குறளிலேயே காணலாம். இதன் நோக்கத்தை, நிலமிசை நீடு வாழ்தல் என்பார்.

மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறி நின்றார் நீடுவாழ்வார்.

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப் பட்டவர்க்கு.

போன்ற குறட்பாக்கள் நிலமிசை நீடு வாழ்தல், கூற்றம் குதித்தல் போன்ற நோக்கங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. பயிற்சி முறைகளாக இறைவனின் மாண்டி (வேகாக்கால்) சேர்தல், பொறி வாயில் ஐந்தவித்தல், பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்றல் (சுத்த தேகம் பெறுதல்), நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்படுதல் மற்றும் நுண்மாண் நுழைபுலம் என்ற ஒன்பதாவது அறிவைப் பெறுதல் ஆகியவற்றைக் கூறுவார். அத்துடன் நோயின்றி எப்போதும் உடல் நலத்துடன் வாழ்தல், எப்போதும் இளமையுடன், எழிலுடன் வாழ்தல் என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்வார்.

நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில் நலம்
மண்மாண் புனை பாவையற்று - குறள்.

நுண்மாண் = சிற்சபை

இவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் காண்போம். அதற்கு முன் சிவயோகத்தின் சரித்திரத்தை விட்ட இடத்திலிருந்து தொடங்கி முடித்துவிடுவோம்.

எப்போதும் நோயின்றி, ஆரோக்கியமாக வாழ்வதை வள்ளலார்,

உடற்பிணி அனைத்தையும் உயிர்ப்பிணி அனைத்தையும்
அடர்ப்பற தவிர்த்த அருட்சிவ மருந்தே, என்றும்

எப்போதும் இளமையுடன் எழிலுடன் வாழ்வதை,

என்றே எனினும் இளமையோடிருக்க
நன்றே தரும் ஒரு ஞானமா மருந்தே என்றும்

தன் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் குறிப்பிடுவார்.

கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன் இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் என்ற மௌரிய அரசன், அவனுடைய அரசவைக் கவிஞர் காளிதாசன். அவர் இயற்றிய காவியம் 'குமாரசம்பவம்' குமரனாகிய முருகப் பெருமானின் புராணத்தைக் கூறுவது. சிவயோகத்தின் முடிவு சிவனே தன் நெற்றிக்கண்ணில் பரவிந்துவையும் (வெண்மை ஒளி), பரநாதத்தையும் (பொன்னொளி) ஒன்றாக்கித் தானே செவ்வேளாக (செவ்வொளி) மாறிப் பிறந்ததுதான். குமார சம்பவம் சிவயோகத்தின் நோக்கமும், தலையாய பயனும், சீவர் ஒவ்வொருவரும் சிவனாக மாறி, பின் செவ்வேளாக மாறிப் பிறக்க வேண்டும். இது நெற்றிக்கண்ணை திறந்து கொண்டு அதன் உள்ளே நடக்க வேண்டும்.

பொற்சபை, சிற்சபை அனுவங்களைக் கூறுமிடத்து முதலில் வெள்ளொளி, பின் பொன்னொளி, கடைசியாக செவ்வொளி தெரியும் என்று தன் அனுவவத்தை வள்ளலார் பாடுவார்.

தோற்றறியாப் பெருஞ்ஜோதி மலை பரநாதத்தே
தோன்றியது ஆங்கு அதன் நடுவே தோன்றியது ஒன்று அதுதான்
மாற்றறியாப் பொன் ஒளியோ அவ்வொளிக்குள் ஆடும்
வள்ளல் அருள் ஒளியோ ஈது அதிசயிக்கும் வகையே

(அனுவவமாலை-54)

இவ்வுடல் மாற்றத்தைத்தான் 'மாற்றிப் பிறக்கும் வகையறியேனே' என்று ஒரு சித்தர் பாடுவார்.

இந்த இரண்டாம் சந்திரகுப்தனே விக்கிரமாதீத்தன் என்ற கதாபாத்திரம் ஆனான். விக்கிரமாதீத்தன் கதையில் அவன் தான் 1000 வருடங்கள் வாழ விரும்பி காளி கோயிலின் குளத்தின் நடுவே நிற்க வைக்கப்பட்டிருந்த திரிகூலத்தின் மீது பாய்ந்ததாகவும், அப்போது காளி தோன்றி அவன் கேட்ட நீடுவாழ்தலை அளித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இது ஒரு குறியீட்டுக் கதை. எல்லாப் புராணங்களைப் போலவே குளம் என்பது நெற்றி, புருவமத்தி. இதற்கு அகச்சான்று :

உளத்தினும் கண்ணினும் உயிரினும் எனது

குளத்தினும் நிரம்பிய குரு சிவபதியே.

(அருட்பெருஞ்சேரதி அகவல் வரிகள் 1037-38)

திரிகூலம் என்பது மூன்று நாடிகள் :

இடகலை, சுழிமுனை, பிங்கலை; சுழிமுனையின் மீது பாய்ந்தான் என்பது சுழிமுனை திறந்து கொண்டது. காளி தோன்றினாள் என்பது தலையின் மையத்தில் காளி (காற்று - தெலுங்கு), வேகாக்கால் என்ற அமுதக் காற்று ஒடுங்கி உள்ளது. இந்த உள் பிராணனை இயக்குவது. இதுவே சாகாக்கலை. கலை = காற்று, சுவாசம். புறத்தில் உள்ள ஆக்ளிஜன் போன்ற வாயுக்கள் சாகும் கலை. இதனைக் கேரளத்து வாசியோகி சிவானந்த பரமஹம்சர் பிராணாயாமம் என்பது உள்ளே இருக்கின்ற பிராணனை எழுப்பி உள்ளேயே நடக்கச் செய்வது; வெளியேயுள்ள காற்றை உள்ளே இழுப்பதும், அடக்குவதும் மூடத்தனம் (சித்த வேதம்) என்பார். 'கலை சாகாத் தலையானை', 'வேகாத காலானை' என்றெல்லாம் இறைவனை வள்ளலார் விளிப்பது இக்காரணம் பற்றியே.

கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் பதஞ்சலி முனிவர் தோன்றி வடமொழியில் அட்டாங்க சூத்திரம் இயற்றிய பின் வடநாட்டில் சிவயோகம் வளர்ச்சி குன்றியது. பிரம்ம சூத்திரத்தை விவாசர் எழுதி வேதாந்தம் தலை தூக்கிய பின் அடியோடு மறைந்தது. அதனால்தான் திருவள்ளுவர் காலம் சிதம்பரம் கோவில் கட்டுமுன் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தையது என்று நான் கருதுகிறேன். திருக்குறளில் அநேகமாக வடமொழித் தாக்கமே இல்லை. சிதம்பரம் என்ற பெயர் தோன்றுவதற்கு முன்பே அதற்கு இணையாக நேர்த் தமிழ்ச் சொல்லான நுண்மாண்

என்பதைப் பயன்படுத்துகிறார் வள்ளுவர். இரண்டாவதாக சிதம்பரம் கோவிலில் பதஞ்சலி வழிபட்டதாக அக்கோயில் புராணம் கூறுகிறது. பதஞ்சலியின் உருவச் சிலையும் அக்கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று வடஇந்தியாவில் குமரன் வழிபாடு மிகவும் அருகிப்போயிற்று. குமரன் சிலை உள்ள ஒன்றிரண்டு கோவில்களிலும் பெண்கள் வழிபடக் கூடாது என்று தடை விதித்துத் திரைபோட்டு மூடி வைத்துள்ளனர்.

வடமொழிக்கும், அருவ பிரம்ம ஞானத்துக்கும் ஏற்றமும், தமிழ்க் கடவுளுக்கும், சிவயோகத்துக்கும் இறக்கமும் வரலாறு. இன்று சிவயோகம் பற்றித் தமிழர்களுக்கே தெரியாத நிலை. யோகம் என்றாலேயே அது பதஞ்சலி யோகம்தான் என்ற நிலை உலகெங்கும் காணப்படுகிறது. உண்மை உணர்ந்த வள்ளலார்தான் தான் எழுதிய அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் பிரம்ம ரகசியத்தைக் கடந்தது சிவரகசியம் என்று குறிப்பால் சுட்டிக்காட்டுவார்.

பிரம ரகசியம் பேசி என் உளத்தே

தரமுற விளங்கும் சாந்த சத்குருவே (1047-48)

சிவ ரகசியம் எல்லாம் தெளிவித்து எனக்கே

நவநிலை காட்டிய ஞான சத்குருவே.

(அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் 1051-52)

இனி, சிவயோகத்தின் பயிற்சி முறைகளைக் காண்போம். முதலில்

நெற்றிக்கண் :

சிவனுக்கு மற்ற தெய்வங்களைக் காட்டிலும் சில சிறப்பு உறுப்புகளைப் புராணக் கதைகளில் கூறுவதுண்டு. அவை : நெற்றிக்கண், சாகாத் தலை, வேகாக்கால் (தலையில் வலது புறம் அமுதகலசமான சந்திரன்), போகாப் புனல் (தலையில் இடதுபுறம் ஆகாய கங்கை).

சிவனுக்கு மட்டுமல்ல. சீவர்கள் யாவருக்குமே நெற்றிக்கண் உண்டு. ஏனெனில் ஒவ்வொரு சீவனும் சிவனே. ஆனால் விதை, மரமாக வளர வேண்டும். காய் கனிய வேண்டும். தகரம் தங்கமாக வேண்டும். இதைத்தான் திருமூலர்

சீவன் என சிவன் என வேறில்லை

சீவனார் சிவனாரை அறிகின்றாரில்லை

சீவனார் சிவனாரை அறிந்தபின்

சீவனார் சிவனாராக அமர்ந்திருப்பாரே. என்பார் (திருமந்திரம்)

அருணகிரிநாதர் இந்த உண்மையையே, 'சீவன் சிவன் எனத் தேறி'

என்று சொல்வார். மனித வாழ்க்கை ஒரு தேர்வு. தான் சீவனல்ல, சிவன் என்று அறிந்து கொண்டவனே அதில் தேர்ந்தவன். ஒருவன் சிவனாகத் தேறிவிட்டானா என்பதற்கு முதல் சோதனை அவனுக்கும் சிவனைப்போல் நெற்றிக்கண் திறந்து கொண்டதா என்பது தெரிய வேண்டும். சாதாரண ஊனக்கண்கள் முப்பரிமாண உலகின் தோற்ற மாயையை மட்டுமே காட்டும். நெற்றிக்கண் எல்லா உலகங்களையும், எல்லாப் பரிமாணங்களையும் காட்டும்.

இதைத்தான் வள்ளலார்;

‘உலகம் யாவையும் காணும் உளவை அறிந்திலீரே’ என்றும்,

‘எனக்கும் நினைப்போல் நுதற்கண் ஈந்து மதனையே

எளிப்பித்தாய் பின் எழுப்பித் தந்தாய் அருவ மதனையே’ என்றும்,

உரைநடைப் பகுதியில், எவ்விதத் தந்திரத்திலாவது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து கொள்க. அப்போது எல்லாம் பட்டப்பகல் போல் வெட்ட வெளிச்சமாகத் தெரியும் என்பார்.

கீர்த்தனைப் பகுதியில் :

‘கைலாசிலாத நடுக்கண் புருவப் பூட்டு

கண்டு களிகொண்டு திறந்து உண்டு நடுநாட்டு’

என்று பயிற்சி முறையை விளக்கிச் சொல்வார்.

சாதாரண ஊனக் கண்கள் உலகின் தோற்றத்தை, திரிபை மட்டும் காட்டும். கயிற்றை அரவாகக் காட்டும். நடுக்கண்ணோ கயிற்றைக் கயிறாகவும், அரவை அரவாகவும் மட்டுமே காட்டும். அதைத் திறந்து கொள்வதற்கு வழி, புருவ மையத்தில் உள்ள பூட்டைத் திறந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வழி புருவ மத்தித் தியானமும், சிற்சபைத் தியானமும், கரிசாலையை உண்பதும், அந்நாக்கில் சுற்றி வழலை கழற்றுதலும்.

காலையில் கரிசாலைப் பொடியால் பல் துலக்கி, சிறிது சாரம் உள்ளே போகவிட்டு, அந்நாக்கில் தர்ஜனி (ஆள்காட்டி) விரலால் சுற்றினால் பித்த நீர், கப நீர் வெளியேறும் என்பார், உரைநடைப்பகுதியில் வள்ளலார், பழகப் பழக சிறிது காலத்தில் மேலை அண்ணாவில் உள்ள மேல்வாசல் அல்லது தலைவாசல் என்ற பத்தாவது வாசல் திறக்கும், வாசி மேலேறும். மேலே சென்று வாசி மோத மோத பிணியல் சுரப்பி செயல்பட்டு அமுதம் சுரக்க ஆரம்பிக்கும். பிணியல் சுரப்பியே நெற்றிக்கண் என்பது லையால்

வாட்சன் (Lyll Watson) போன்ற விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்பு. பிணியல் சுரப்பிக்கு உள்ளே இருக்கும் வெட்டவெளியில் ஆன்மா என்ற சிற்றம்பலம் அணுஅளவில் சுடர்வடிவில் இருக்கும். இதற்கு உள்ளே உள்ளது சிவலோகம். இதற்கும் கதவுகள், வாசல் உண்டு. இதைத் திறக்கும் நுட்பமான அறிவே நுண்மாண் நுழைபுலம் என்பார் திருவள்ளுவர். நுண்மாண் எனில் சிதாகாசம், சிற்சபை. அதற்குள் நுழைகின்ற அறிவு சித்தர்களுக்கே உரிய ஒன்பதாவது அறிவு. அதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் சிவலோகத்தை இங்கேயே தரிசிப்பார்கள்.

‘சித்தர் சிவலோகம் இங்கேயே தெரிசித்தோர்’ (திருமந்திரம்)

என்பது திருமூலரின் அநுபவ வாக்கு.

இதையே ‘உலகம் யாவையும் காணும் உளவு’ என்பார் வள்ளலார்.

கரிசாலையை உண்ணாமலும் அந்நாக்கில் சுழற்றாமலும் வெறும் வாசியோகப் பயிற்சியால் எளிதில் பலன் கிட்டாது. எந்த யோகத்தையும், எந்தப் பயிற்சியையும் சாதகருக்கு எளிமையாக்கிப் படிமுறை வளர்ச்சியில் வைத்துக் காட்டும் கருணை வள்ளலே இங்கும் எளிமைப்படுத்திக் கொடுக்கிறார். நுண்மாண் நுழைபுலம் பெற்று திருச்சிற்றம்பலத்திற்குள் நுழைந்து அருட்பெருஞ்ஜோதியைக் கண்டு களிகொண்டு, அவர் தரும் அருளமுதத்தை உண்டு வேகாத காலாகிய நடுநாடிச் சுவாசத்தை நிலைநாட்டுபவரே மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ முடியும். அப்போது ஆண்டவரிடம் வாலறிவு என்ற அவருடைய பத்தாவது அறிவான அருளறிவையும் பெற்று அதன் ஆற்றலால் ஐந்தொழில் செய்யும் சித்தி கிட்டும். இதனையே அகவலில் வள்ளலார்,

‘அருளறிவு அடைந்தனை அருளமுது உண்டனை

அருள்நிலை பெற்றனை அருளரசு இயற்றுக்’

என்று தன் அநுபவத்தை, ஆண்டவர் தன்னிடம் சொன்னதைக் கூறுவார். (நுண்மாண் நுழைபுலம், வாலறிவு என்ற ஒன்பதாவது, பத்தாவது அறிவு நிலைகளின் விளக்கம் வேண்டுவோர் உரையாசிரியரின் ‘அறிவு நிலைகள் பத்து’ என்ற நூலைப் பார்க்கவும்).

ஆதியில் லெழரியா கண்டத்தில் வாழ்ந்த மனிதருக்கு நெற்றியில் கண் இருந்ததாகவும், அதைச் சரிவரப் பயன்படுத்தாததால் ‘பயன்படுத்தாவிட்டால் அழியும்’ (The Law of disuse) என்ற விதிப்படி

மனிதர் நெற்றிக்கண்ணை இழந்துவிட்டனர் என்றும் பிரம்மஞான சங்கத்தின் தலைவியான பிளாவட்ஸ்கி அம்மையார் தன் நூலில் குறிப்பிடுகிறார், என்றாலும் நெற்றிக்கண் முற்றாக மறைந்து விடவில்லை. அதுவே உள்ளடங்கி 'பிணியல் சுரப்பி' யாக மாறியது என்று இன்றைய விஞ்ஞானிகள் சிலர் கருதுகின்றனர்.

இப்போதும் நியூசிலாந்தில் டாட்டாரா (Tautara) என்ற பெரிய வகைப் பல்லி ஒன்றுக்கு நெற்றியில் கண் வெளியிலேயே உள்ளது. இதன் படத்தை பாக்யா பத்திரிக்கை (2010, டிசம்பர், 3 ஆம் இதழ் - பக்கம் 10) வெளியிட்டது.

பைபிளில் பழைய ஏற்பாட்டில் 'ஜேக்கப்பின் ஏணி' என்ற அதிகாரத்தில் ஜேக்கப் என்ற ஞானி இரவு முழுவதும் கடவுளுடன் இருக்கிறார். விடியும் தருவாயில் கடவுள் அவனுடைய உடலில் இருந்து வலுக்கட்டாயமாக வெளியேறுகிறார். ஜேக்கப் கடவுளைக் கண்ட இடத்துக்கு 'பிணியல்' என்று பெயர் என்று சொல்கிறது பழைய ஏற்பாடு.

இந்தப் பிணியல் சுரப்பியே மனித உடலில் மிக உள்ளே ஆழத்தில் தண்டவாளப் பெட்டியில் அறைக்குள் அறையாக வைத்துக் கடைசி அறையில் வைரத்தை வைப்பதுபோல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உள்ளே வெற்றிடம் ஒன்று உண்டு. அந்த வெற்றிடத்தில் அணுஅளவு சுடராக நம் ஆத்மா விளங்குகிறது. அதை இயக்கும் பரமாத்மா அருட்பெருஞ் ஜோதியாக அதனுள்ளே நடமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

தற்போது இந்தப் பிணியல் சுரப்பியின் வேலை என்ன? 'மெலடானின்' (Melatonin) என்ற திரவத்தை அது சுரக்கிறது. இந்த மெலடானின் என்ன செய்கிறது? (1) நம்மை தூங்கச் செய்கிறது. (2) இந்த இடத்தில் இருக்கிறேன் என்ற உணர்வைத் தருகிறது. இகஉலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத செயல்கள் இவை இரண்டும். ஆனால் இவையே ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு எதிரிகள். தியானம் சித்தியானால் சமாதி கிட்டும். சமாதி நிலையில் என்ன நடக்கிறது? தூங்காமல் உணர்வு பூர்வமாகத் தூங்குவது சமாதி. இரண்டாவதாக காலம், வெளி என்ற உணர்வுகள் அற்றுப்போகும். இது மனம் கடந்த நிலை. மனம் என்ற கருவியின் இரட்டை அடிப்படைகள் கால உணர்வும், இட உணர்வும். இவற்றைக் கடந்தால் ஒழிய மனதைக் கடக்க முடியாது. மனதைக் கடக்காமல் சீவன், ஆன்மா, இறைநிலையை அடைய முடியாது.

அதனால்தான் வள்ளலார்

‘இராப்பகல் இல்லா இடத்தே வெண்ணிலாவே - நானும்
இருக்க எண்ணி வாடுகிறேன் வெண்ணிலாவே’ என்றும்

‘காலம் கடந்த கடவுளைக் காணற்கு
காலம் கருதுவதேன் - நெஞ்சே
காலம் கருவதேன்’ என்றும் பாடுவார்.

இந்த மெலடானினைப் பற்றிய அதிசய செய்தி ஒன்றை நவீன விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. பறக்கும் தட்டுக்களில் வேற்று கிரகத்தைச் சேர்ந்த உயிர்கள் அமெரிக்காவின் சில இடங்களில் இறங்கியதாகத் தகவல் கிடைத்த சில விஞ்ஞானிகள் அந்த இடங்களை ஆராய்ந்தனர். அவ்வெளிகளில் மெலடானின் போன்ற அணு அமைப்பு கொண்ட ஒரு பொருளை அவர்கள் கண்டடைந்தனர். விண்வெளிப் பயணத்திற்குப் பயன்படும் பொருளாக இது இருக்கலாமோ என்று கருதி தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர். தொடர்ந்து தியானம் செய்தால் மெலடானின் சுரப்பது (Serotonin) என்ற திரவம் சுரக்கிறது. புத்தர் ஞானம் பெற்ற போதிமரக் காற்றில் செரோடானின் அதிகமாக இருப்பதாக விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். ஆக செரோடானின் தியானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பொருள்.

இவற்றைக் கடந்து மூன்றாவதாக டிஎம்டி (DMT) என்ற ஒரு பொருளையும் இந்தப் பிணியல் சுரக்கிறது. டிஎம்டி சுரந்தால் அந்த மனிதருக்குப் பூர்வ ஜென்ம நினைவுகள் தோன்றும். புத்தர் நிர்வாண நிலை பெறுமுன் அவருடைய பூர்வ ஜென்ம ஞாபகங்கள் யாவும் தோன்றியதாக ‘புத்த சரிதம்’ சொல்கிறது.

இம் மூன்று இரசாயனப் பொருட்களைக் கடந்தது அமுதம். அமுதல் உயிரை வளர்த்து ஆயுளைக் கூட்டும். மண்ணில் அமரனாக வாழ வைக்கும். அந்த அமுதமே இந்தப் பிணியல் சுரப்பி என்ற நெற்றிக் கண்ணில் சுரக்கும். அதற்கு ‘நயன தாரை’ என்று பெயர். தமிழர் மறந்த இச்சொல் கேரளத்தில் மலையாளிகளிடத்தில் பிரபலம். நயனம் என்றாலேயே நெற்றிக்கண் என்று பொருள்படும். நயனார் என்று மலையாளத்தில் சித்தர்களைக் குறிக்கின்றனர். கேரளத்து மகாகுரு ஸ்ரீ நாராயணகுரு தான் எழுதிய தமிழ்த் தேவாரத்தில் 50 பாடல்களிலும் சிவனை ‘சித்தர்களின் தலைவனே’ ‘நயனார் நாயகமே’ என்று விளித்தே பாடுகிறார். தாரை என்றால் ஒழுகுதல், அருவி. நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து

ஒழுகும் அமுதம் என்று பொருள்.

சுத்த சன்மார்க்கம் மற்றும் சித்தர்களின் சிவயோக நோக்கம் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து அமுதம் சுரக்க வைத்தலே. அதனால்தான் வள்ளலார்

‘சத்திய ஞான சபை என்னுள் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான் பெற்றுக் கொண்டனன்
நித்திய ஞான நிறையமுதண்டனன்’

என்று பாடுகிறார்.

சித்தர் நெறியில் இந்த அக அமுதத்தை யோகமுப்பு, ஞானமுப்பு என்பார். இதில் பல்வேறு தரங்கள் உள்ளன. புற அமுதம், அகப்புற அமுதம், அக அமுதம் இவற்றைக் கடந்து அருளமுதம். அருளமுதமே கடைசி நிலை அமுதம். அருட்பெருஞ்ஜோதியைக் கண்டவர்க்கே ஆண்டவர் இதைத் தருவார். அகப்புற அமுதத்தால் மூவர்களைக் காக்கின்றார். அக அமுதத்தால் ஆண்டவர் சத்தி, சத்தர்களைக் காக்கின்றார். புற (மன) அமுதத்தால் தேவர்களைக் காக்கின்றனர். புறப்புற (இயற்கை) அமுதத்தால், மழையால் உலக உயிர்களைக் காக்கின்றார்’ என்பது வள்ளலாரின் திருவாக்கு. (மேலும் விவரம் வேண்டுவோர் உரையாசிரியரின் ‘வள்ளலார் கண்ட அமுத விஞ்ஞானம்’ என்ற ஒலிநாடாவைக் கேட்கவும்).

யோகம் :

பயிற்சி - 1 : நெற்றிக் கண்ணைத் தெரிந்து கொள்ளும் பயிற்சிகள்

நெற்றிக்கண் எங்கே இருக்கிறது? அதை எப்படி உணர்வது? அதற்குப் பயிற்சிகள் உண்டா? அதற்கான பயிற்சிகள் உண்டு. ‘எப்போதும் சிற்சபையின் கண்ணே கவனம் வைக்கவும். அதற்கு முதலில் புருவ மத்தியில் கவனம் வைக்கவும்’ என்பது வள்ளலார் காட்டிய யோகநெறி.

முதலில் புருவ மத்தி எது என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

‘நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளியில்
உற்று உற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடும் மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்த இடம்
சிறும்பலம் என்று சேர்ந்து கொண்டேனே’ (திருமந்திரம்)

என்று கூறி தெளிவுபடுத்துவார் திருமூலர்.

நடுக்கண் என்பார் வள்ளலார். ஃ என்ற ஆய்த எழுத்து நம் முகத்தில் உள்ளது. கீழிரண்டு சுழிகள் நம் புறக்கண்களைக் குறிக்கும். மேல் சுழி புருவ மத்தியைக் குறிக்கும். இரண்டு கண்களின் பார்வையையும் குவித்து மேல் நோக்கினால் தோன்றும் பார்வை முக்கோணத்தின் மேல் புள்ளி புருவமத்தி. பொட்டு வைக்குமிடம். அங்கே பார்வையைச் செலுத்துக. மனதின் கவனத்தைச் செலுத்துக. வாசி தானாக அங்கே ஓடுங்கும். இதுவே புருவ மத்தி தியானம். இதை எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். செய்தவரை இலாபம். என்ன இலாபம்? விந்து, ஜீரண நீர்கள், பேச்சு, சுவாசம், பார்வை, எண்ணம் என்ற 6 சக்திகள் நம் உடலிலிருந்து புவியீர்ப்பு விசையினால் கீழே இழுக்கப்பட்டு வீணாகின்றன. புருவ மத்தியில் தியானம் இந்த 6 சக்திகளையும் மேலேற்றிப் பாதுகாக்கும். அதனால் ஆயுள், ஆரோக்கியம், அறிவு, பிராண சக்தி கூடும். பிரம்மச்சரிய விரதம் கை கூடும். என்றாலும் இது முதல் நிலைதான். இதைச் சுமார் ஓராண்டு பழக வேண்டும். ஒரு நாளின் 24 மணி நேரமும் உணர்வு புருவ மத்தியிலேயே மாறாமல் இருக்க வேண்டும். உறக்கத்திலும் நீங்கக் கூடாது. இதுவே சித்தர்களின் தலையாய தியானம். ஐம்பொறிகள் மற்றும் மனம் ஆகிய ஆறு அறிவுச் செயல்களைச் செய்யும்போதும் புருவமத்தியில் உள்ள உணர்வே செய்வதாக எண்ணிச்செய்வார். முடிவில் ஆறு புலன்களின் வேலைகளையும் இந்த ஒரு புலனே செய்யும்.

பயிற்சி-2 :

சிற்சபை எங்கே இருக்கின்றது? நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளியில் என்று பதிலளிக்கிறார் திருமூலர். நேரே எனில் நேர் உள்ளே, 'உச்சிக்கு கீழே உண்ணாவுக்கு மேலே வெச்ச விளக்கு எரியுதடி' என்பார் வேறொரு சித்தர். இந்த இடத்தைச் சரியாக உணர்ந்து கொள்வது எப்படி? அதற்கும் எளிய வழியைச் சொல்பவர் வள்ளலார்தான். ஆத்திச் சூடி பாணியில் அகரம் தொடங்கி ஒளகாரம் வரை அகவலில் எழுதி வந்தவர் அடுத்து ஆய்த எழுத்தைத் 'திரு நிலை' என்கிறார்.

'திருநிலைத் தனிவெளி சிவவெளி எனுமோர்

அருள்வெளிப் பதிவளர் அருட்பெருஞ்சோதி' (அகவல்)

திருநிலை என்பதே சிற்றம்பலம். ஆய்த எழுத்தைச் சரியாக உச்சரிக்க. அந்த ஒலி எங்கிருந்து தொடங்குகிறது என்று பார்க்க. அந்த இடமே சிற்றம்பலம். எப்போதும் சிற்சபையின் கண்ணே கவனம் வைக்க, என்பது வள்ளலார் வாக்கு. முதலில் ஒரு நிமிடம் தான் கவனத்தை அங்கே வைக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் வைத்தால் வாசி ஒடுங்கும். மூச்சு திணறும். ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு நிமிடமாகக் கூட்டவும் (மேலும் விவரம் வேண்டுவோர் உரையாசிரியரின் 'சுத்த சன்மார்க்கத் தியானங்கள்' என்ற ஒளி-ஒலி நாடாக்களைப் பார்க்கவும். பயிற்சி பெற விரும்புவோர் உரையாசிரியரை நேரில் அணுகவும்).

இந்தச் சிற்சபைப் பயிற்சியைத் திருமூலர் எவ்வாறு சுட்டுகிறார்?

'தொட்டே இருமின் துரிய நிலத்தினை
எட்டா தெனினின் றெட்டும் இறைவனைப்
பட்டாங் கறிந்திழற் பல் நா உதடுகள்
தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே.' (திருமந்திரம்-2470)

துரியம் என்பது நான்காவது அவஸ்தை. ஞானத்தின் முதல்படி. அத்துரிய நிலையையே காட்டும் இத்தியானம்.

நெற்றிக்கண்ணை திறந்து கொள்ளும் பயிற்சிகள் :

இதுவரை நெற்றிக் கண் எங்கே இருக்கின்றது என்று சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளும் பயிற்சிகளைக் கண்டோம். இனி, நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து கொள்ளும் பயிற்சி முறைகளை ஒவ்வொன்றாகக் காண்போம்.

அதற்கு முன் பிணியல் சுரப்பியைப் பற்றிய ஓர் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிணியல் மூளையின் கட்டிலுக்கு நடுவில் ஒரு தனித் தீவு போன்றிருக்கின்றது. மூளையின் மற்ற உறுப்புகளுடன் அதற்குத் தொடர்பு அதிகமில்லை. அதைச் சென்றடைய ஒரே வழி கண்களே. கண்களின் ஒளி மூலமே அதைத் தொடர்பு கொள்ளவோ, இயக்கவோ முடியும். இந்த உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டதே இந்தப் பயிற்சிகள்.

யோகப் பயிற்சி - 1 :

நிமிர்ந்து அமர்ந்து கொள்க. பத்மாசனம் சிறந்தது. அல்லது சுகாசனம்.

ஓர் அகல்விளக்கை ஏற்றி, இடது உள்ளங்கையில் வைக்க. புருவ மத்திக்கு நேராக, ஓரடி தூரத்தில் ஒரு மேசை மேலும் வைக்கலாம். இடது கையில் வைத்துக்கொள்வது சிறந்தது. இடது கை வலித்தால், வலது கையால் முட்டுக் கொடுத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டு கண்களால் இமை கொட்டாது விளக்கின் சுடரைப் பார்க்கவும். அப்போது சுவாசத்தை உள்ளிழுக்கும் போது புருவ மத்தியிலுள்ள நெற்றிக்கண்ணால் ஒளியையும் உள்ளே விழாங்குவதாகப் பாவனை செய்யவும். அதோடு கண்களின் வழியாக உள்ளே செல்லும் ஒளி மற்றும் உஷ்ணத்தை உணரவும். நாளாக ஆக ஒளி சென்று கடைசியாகச் சேரும் சிற்றம்பலத்தை உணர்வீர்கள். இப்பயிற்சியைக் காலையிலும், மாலையிலும் மூன்று நிமிடத்திற்கு மேல் செய்யக்கூடாது. வருடத்திற்கு ஒரு நிமிடமாகக் கூட்டவும்.

இப்பயிற்சி பிணியல் சுரப்பியை இயக்கிப் பல அற்புத சித்திகளைத் தரும். கனடா தேசத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர். பென்பீட்டு என்பவர் மூளை அறுவை சிகிச்சை நிபுணர். ஒரு முறை அறுவை சிகிச்சையின் போது தவறுதலாகக் கத்தி பிணியல் சுரப்பியின் மேல் பட்டுவிட்டது. நோயாளிக்கு என்ன ஆகுமோ என்ற பயத்தில் இருந்தார். நோயாளியோ கண் விழித்ததும், டாக்டரின் வீட்டில் உள்ள கடிகாரத்தில் அவர் கிளம்பும்போது என்ன மணி, அவர் வந்த காரின் எண் ஆகியவற்றைச் சரியாகக் கூறினார். அமாநுஷ்ய ஆற்றல்கள் அவரிடம் தோன்றின. இதை அந்த மருத்துவரே அமெரிக்க மருத்துவத்துறைப் பத்திரிக்கையில் பிரசுரித்தார். அதன் பின்னரே பிணியல் சுரப்பி பற்றிய ஆராய்ச்சியை விஞ்ஞானிகள் தீவிரப்படுத்தினர். ஆனால் சித்தர்கள் ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே, சிவயோகத்தையும், நெற்றிக்கண்ணின் மாண்பையும் அறிந்து உலகுக்கு அறிவித்தனர்.

யோகப் பயிற்சி-2 :

மாலை வேளையில் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து அல்லது மலை உச்சியிலிருந்து மறையும் சூரியனைக் கண் இமைக்காது சுமார் 15 முதல் 30 நிமிடம் வரை பார்க்கவும். இதுவும் பிணியல் சுரப்பியின் இயக்கத்தை ஊக்குவிக்கும். சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஞானி ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய பள்ளிகளில் பயின்ற பிள்ளைகளையும் இப்பழக்கத்தில் ஊக்குவித்தார். எச்சரிக்கை! மாலைச் சூரியனையே காண வேண்டும். காலை, மதியச் சூரியனை அல்ல. அட்டரா வயலெட் கதிர்களால் கண்கள் பாதிக்கப்படலாம். 'காலை சுமார் 8 மணிவரை சூரிய வெய்யில் உடலில்

படாமல் பார்த்துக்கொள்க' என்பது வள்ளலாரின் உபதேசம்.

வாசி யோகப்பயிற்சி :

சித்தர் நெறிக்கே உரியது வாசியோகம். அட்டாங்க யோகத்தில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாயாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்ற எட்டு அங்கங்கள் உண்டு. சித்தர்நெறியில் வாசியோகம் என்ற ஒரே படிதான் உண்டு. அடுத்து எட்டாவது படியாகிய சமாதி நிலை கிட்டும். இது குறுக்குவழி. அதனால்தான் அபாயம் அதிகம். ஆசான் இல்லாமல் செய்தால் நோய் வரலாம்; பைத்தியம் பிடிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு நிமிடம் காலை, மாலை செய்ய வேண்டும். வருடத்திற்கு ஒரு நிமிடம் கூட்ட வேண்டும்.

இவ்வாசியோகப் பயிற்சியைத் திருமூலர் தன்னுடைய திருமந்திரத்தில்,

மேலை அண்ணாவில் விரைந்து இரு காலிட
காலனுமில்லை கதவும் திறந்திடும்
ஞாலம் அறிய நரை திரை மாறிடும்
பாலனுமாவாய் பரநந்தி ஆணையே. (திருமந்திரம்)

என்று கூறி அதன் பயிற்சிமுறை, அடையாளம், பலன்கள் யாவற்றையும் வெளிப்படையாகக் கூறுவார். மேலை அண்ணாவில் வேகமாக இடகலை, பிங்கலை சுவாசங்களை ஒன்று சேர்த்து ஊத வேண்டும். இதை முறை தெரிந்து தான் பயிற்சி செய்யும் குருவிடம் நேரடியாகக் கற்றுச் செய்வதே அறிவுடைமை. தானே நூலைப் படித்துச் செய்வது நோய்களை, மனநோயை விலைகொடுத்து வாங்குவதாகும். இதன் பலன் காலனை வெல்லுதல், மேலை வாசல் திறத்தல், அமுதம் சுரந்து நரை, திரை, மாறி, இளமை பெற்று பாலகனாக மாறுதல். இதைப் பரநந்தியாகிய இறைவன்பேரில் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறார் தவயோகி திருமூலர்.

இந்த வாசியோகத்தைத் தான் தற்போது வட இந்தியாவில் கிரியா யோகம் என்ற பெயரால் கிரியா பாபாஜியின் சீடர்கள் பிரபலப்படுத்தியுள்ளனர். கேரளத்து சிவானந்த பரமஹம்சர் கூறும் சித்த வித்தை என்பதும் இதுவே. பாபாஜி இலங்கையில் கதிர்காமம் முருகன் கோவிலில் போகரிடம் இந்த வித்தையைக் கற்று சுமார் 1600 ஆண்டுகளாக இன்னும் இளமையுடன் வாழ்வதாகவும், தனக்கும் இந்த வித்தையை நேரில் உபதேசித்ததாகவும், யோகி இராமையை தன் நூலில்

சொல்கிறார். இது சித்தர்களின் ஆதிச்சொத்து. பரம்பரைச் சொத்து. வாசி, வாசி என்று செய்து சிவா, சிவா என்று சிவனாக மாறுவதே இந்த உயர்நிலை விஞ்ஞானம்.

வாசி வாசி என்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே - அந்த
வாசி என்ன பேசு கண்டாய் வெண்ணிலாவே

என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டு வள்ளலாரே பிறிதோரிடத்தில் அதற்கு விடையும் கூறுகிறார்.

வாசி நடத்தித் தருவாண்டி - ஒரு
வாசியிலே இங்கு வருவாண்டி (தீருவருட்பா)

எனில் இப்போது நடப்பது வாசியல்ல. அது இறைச் சுவாசம். வேகாக்கால், சாகாக் கலை. அமுத கலை. மேடையாகிய புருவ மத்தியில் வீசும் மெல்லிய பூங்காற்று. அந்தத் தெய்வீகக் காற்றே இறைவனின் தீருவடி. அதைப் பிடித்துக் கொண்டே மேலேறி இறைவனைக் காண முடியும். இந்த உண்மையை வள்ளலார்

காலாலே கால் காட்டிக் காண்பித்தவாரே (தீருவருட்பா)

என்று சொல்லி உணர்த்துவார்.

36 கதிகள் என்றும், 144 வித்தைகள் என்றும் தற்போது பல்வேறு யோக மையங்களில் விரிவாகச் சொல்லித்தரப்பட்டாலும் உண்மை ஒன்றே. மனித சிரசில் இறைக்காற்று என்ற வாசி உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவே மாண்டி, தீருவடி.

அதை எழுப்பி, இயக்கச் செய்பவனே மரணத்தை வென்று சித்தனாக முடியும். சமாத் நிலையில் சித்தனாக அமர முடியும். சமாத் நிலையைக் கடந்து எப்போதும் சகஜ சமாத் நிலையில் சன்மார்க்கியாக வாழ முடியும்.

அடையாளங்கள் :

இது வெறும் கலை அல்ல. விஞ்ஞானம். விஞ்ஞானம் எனில்

1) யாரும் செய்யலாம் (2) அடைந்ததற்கு அடையாளம் வேண்டும்.

வாசியோகத்தின் அடையாளங்கள் :

1) புறச் சுவாசம் ஒடுங்கியும் யோகி உயிருடன் வாழ வேண்டும்.

2) அண்ணாக்கில் அமுதம் சுரக்க வேண்டும்.

'சாகாக் கல்வியின் தரம் எல்லாம் உணர்த்தி' என்று அகவலில் வள்ளலார் பாடுவார். அண்ணாக்கில் இருந்து ஐவகை, எழுவகை, ஒன்பது வகை அமுதங்கள் சுரக்கும் என்று பெரிய பட்டியலையே தருகிறார் வள்ளலார்.

புறத்தில் அண்டக்கல் என்ற மெய்ப்பொருளைக் கண்டு, சுத்தி செய்து, அமுதமாக்கி அருந்துவது சித்தர்நெறியில் ஒரு வகைக் கற்ப மார்க்கம். கரிசாலை, தூதுவளை, வல்லாரை, முசுமுசுக்கை, புளியாரை போன்ற அமுத, சஞ்சீவி ஞான மூலிகைகளைக் கொண்டு தேகத்தைக் காயசித்தி செய்து கொள்வது மற்றொரு முறை.

மூன்றாவதாக வள்ளலார் கூறுவது ஜீவகாருண்ய ஒழுக்க முறை. உயிரிரக்கம் கனிந்து, கனிந்து அருளாக மாறினால், சுவாசம் தானே ஓடுங்கும். உள்வாசி தானே நடக்கும். அது மட்டுமல்ல, மூவருக்கும் கீட்டாத, கடைசி அமுதமான அருளமுதத்தை அருடபெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வழங்குவார். அதை உண்டவரே எத்தனை ஊழிகளானாலும் அழியாமல் இறையைப்போல் வாழ முடியும்.

ஊழிதோறாழியும் உலவாமை நல்கும்

ஆரமுதுண்டு என்னோடு ஆடேடி பந்து (திருவருட்பா)

என்று தோழியை விரித்துப் பாடுவார் வள்ளலார். இது சித்தர் நெறியைக் கடந்த, சிவயோகத்தைக் கடந்த, சுத்த சன்மார்க்க நெறி. வள்ளலாரின் தனித்த கண்டுபிடிப்பு.

சித்தர் நெறியின் வாசியோகம், மெய்ப்பொருள் நெறி ஆகியவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டவர்தான் வள்ளலார்.

அதே நேரத்தில் அதைக் கடந்து மனிதன் நீடு வாழ்தல் போதாது. கடவுள் தன்மை அறிந்து அம்மயமாதல் அடைய வேண்டும் என்கிறார். அதற்கு அருடபெருஞ்ஜோதியைக் கண்டு உடல், மனம், உயிர், ஆன்மாயாவும் அருடபெருஞ்ஜோதி ஆக வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

'அழியா வடிவு அதுவே அருள் வடிவு'

என்பது திருவருட்பாவின் வேதவாக்கு. அதைப் பெற்று

'அருடஜோதி ஆனேன் என்று அறையப்பா முரசு

அருளாட்சி பெற்றேன் என்று அறையப்பா முரசு' என்றும்

'மரணம் தவிர்த்தேன் என்று அறையப்பா முரசு' என்றும்

'எக்காலும் எப்பாலும் இருத்தலே பெற்றேன்' என்றும்

‘தெளிவாக, வெளிப்படையாக, வாயே பறையாக எதையும் ஒளித்து உரைக்காமல் குன்றின் மேலிருந்து எல்லா மாந்தரையும், எவ்விதப் பேதமுமின்றி, அருளால், கருணையால் அழைக்கிறார்’ வள்ளலார்.

சிவயோகம் ஒருவருக்கு முற்றாக சித்தியானது என்பதன் கடைசி அடையாளம் என்ன? சாகாத்தலை, வேகாக்கால், போகாப் புனல் ஆகியவற்றை அடைந்து சிவநிலை பெற்றிருப்பார்.

‘சாகாத் தலையறிந்து சின்னம் பிடி

வேகாத காலறிந்து சின்னம் பிடி

வேகாத நடுத் தெரிந்து சின்னம் பிடி’

என்று இந்த உண்மையை வள்ளலார் உணர்த்துவார்.

சித்தர் நெறியில் சாகாத் தலை என்பது புறப்புறமாகிய இயற்கையில் உள்ள ஏதோ ஒரு பொருள். இதனை மெய்ப்பொருள் என்பர். இதில் பஞ்சபூதங்களும் சரிநிகர் அளவில் உள்ளனவாம். இதைக் கண்டெடுத்து, சுத்தி செய்து உள்ளே இருக்கின்ற அகர, உகரங்களை முறைப்படி கூட்டினால் மகரம் என்ற அமுதம் கிடைக்குமாம். உயிருள்ள ஒரு சித்தரின் தொடர்பு கிடைத்து, அவர் கருணை கூர்ந்து, இதுதான் மெய்ப்பொருள் என்று சுட்டிக் காட்டினால் ஒழிய, மெய்ப்பொருளை இன்னது என்று அடையாளம் காண்பவர் கோடியில் ஒருவர் கூடக் கிடையாது. காடு, மேடு அலைந்து அலைந்து கண்ட கண்ட பொருள்களையெல்லாம் கொணர்ந்து சுட்டுக் கரியாக்கித் தன் வாழ்வையும் சுட்டுக்கொண்ட மனிதர் ஆயிரமாயிரம். இந்த உண்மையைக் குறிக்க வந்த பழமொழியே,

‘தொட்டுக் காட்டாத வித்தை சுட்டுப் போட்டாலும் வராது’.

வள்ளலார் கூறுவது வித்தியாசமானது. அனைவருக்குமானது, யாரும் செய்யலாம். செய்பவரெல்லாம் அடையலாம்.

‘அண்டத்தில் உள்ளது யாவும் பிண்டத்தில் (உடலில்)’ உண்டு; பிண்டத்தில் உள்ளது யாவும் அண்டத்தில் உண்டு’, என்பது சித்தர் பழமொழி. அப்படியென்றால், இயற்கையிலுள்ள மெய்ப்பொருள் மனித உடலிலும் இருக்க வேண்டும். அதைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்திக் கொள். இதுவே, வள்ளலார் காட்டும் நெறி.

சாகின்ற மனிதத் தலையை, சீவனின் தலையைச் சாகாத சிவனின் தலையாக மாற்றிக் கொள்ளுதல் எப்படி? ஜீவகாருண்யம் செய்து, கனிந்து அருள் நிலை பெறுதலால். பெற்றால்? அருளே சிவனின் இயல்பு. ‘அருளே

நம் உரு, அருளே நம் இயல், அருளே நாம் அறிவாய் என்ற சிவமே' என்று இந்த உண்மையை அகவலில் விளக்குவார் வள்ளலார்.

அருள் என்பது காரண அக்கினி. அது தோன்ற சிரசில் காரணக் காற்று என்ற வேகாத கால் தோன்றும். அத்துடன் போகாத புனல் என்ற காரண உதகம் தோன்றும் என்று வள்ளலார் உரைநடைப் பகுதியில் இதை விளக்குவார். காற்று, நெருப்பு, நீர் (வாயு, வன்னி, வருணன்) மூன்றும் தூய்மை பெற்று இணைந்தாலே அமுதம். காரணக் காற்று, அநாதி என்பார் வள்ளலார். ஆக காரண அக்கினியாகிய அருளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டால் அனைத்தும் ஆகும்.

'அருளுறின் துரும்பும் ஐந்தொழில் செய்யும்,

அருளுறின் எல்லாம் ஆகும். ஆகவே

அருள் பெற முயல்க'

(அகவல்)

அப்போது சீவனின் தலை சிவனின் தலையாக மாறும். இதையே வள்ளலாரும், ஞான வெட்டியானில் திருவள்ளுவரும்,

'பெட்டியில் உலவாத பெரும் பொருள் ஒன்றுண்டு' என்றும்

'உடம்பினுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்' என்று திருமூலரும் கூறுவர்.

மனிதத் தலையே பெட்டி. உறு பொருள் அருட்சக்தியே. அதுவே வேகாத காலாகவும், போகாத புனலாகவும், அருளறிவாகவும் விளங்குகின்றது. வேகாத காலை சிவனின் தலையில் அமுத கலசமான வெண்ணிலாவாகவும், போகாத புனலை ஆகாய கங்கையாகவும் குறியீடுகளாக்கினார் பௌராணிகர்கள். ஒவ்வோர் இயற்கை உண்மையையும், யோக இரகசியத்தையும் தேவதைக் கதைகளாக்கிப் பாமரார்க்கு எட்டாக் கனியாக்கி வைத்தன புராணங்கள்.

அதனால்தான் வள்ளலார் புராணங்கள் முடிவான உண்மைகளைத் தெரிவிப்பன அல்ல; அவற்றில் கவனம் வைக்க வேண்டாம். நமக்குக் காலமில்லை என்பார். மலையைத் தோண்டி எலியைப் பிடிக்கும் வழி இது. மேலும் வேதாகமங்களையே இக்காரணம் பற்றியே வள்ளலார் கண்டிக்கிறார். சாகாக் கல்வியை அவை கூறுகின்றன. ஆனால் யாருக்கும் பயன்படாத வகையில் மறைத்துக் கூறுகின்றன. பேதமின்றி, அனைவருக்கும் பயன்படும்படி வெளிப்படையாக பட்டவர்த்தனமாக மலைமேல் நின்று கூவுவது வள்ளலாரின் அருட்குணம்

'ஒளித்துரைப்பவன் அல்லன் யான்; வாய்ப்பறை ஆர்க்கின்றேன்'

என்பார். வேதாகமங்களோடியெனில், சூதாக மறைத்துச் சொல்வன.

‘வேதாகமங்கள் என்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதாகமங்களின் விளைவு அறியீர்’

விளைவு என்ன? வேத ஆகம பண்டிதரே அவற்றைக் கற்றும் சாகாக் கல்வியின் இரகசியம் அறியாமல் கோடிக்கணக்கில் மாண்டு போயினர்.

‘சூதாகச் சொன்னதலால் உண்மை வெளிதோன்ற
உரைத்ததிலை; என்ன பயனோ இவை?’ (தீருவருட்பா)

இனி, சாகும் மனிதத்தை, சாகாத் தலையாக மாறிவிட்டது என்பதற்கு என்ன அடையாளம்? இது பரம இரகசியம். எதையும் வெளிப்படையாகப் பேசும் தீருமூலர் கூட இந்த உண்மையை மறைத்தே பேசுகிறார். வள்ளலார் ஒருவரே, ‘ஒரு சிறிதும் அச்சம் உறேன். உண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்தேன்’ என்று கூறி இந்த உண்மையையும் வெளிப்படுத்திய பேரருளாளர். என்ன அந்த உண்மை?

நம் உடலில் பிராண சக்தியானது இரண்டு 8 வடிவங்களில் பாதம் முதல் தலை உச்சி வரை ஓடுகின்றது. மூன்று நாடிகளின் வழியாக ஓடுகின்றது. இடது கால் பெருவிரல் தொடங்கி நாயியில் மாறி வலது நாசி முனை வரை ஓடுவது பிங்கலை அல்லது சூரிய கலை. வலது கால் பெருவிரல் தொடங்கி இடது நாசி வரை ஓடுவது இடகலை அல்லது சந்திர கலை. மூலாதாரம் தொடங்கித் தலை உச்சி வரை ஓடுவது நடு நாடி அல்லது சுழிமுனை. இரண்டாவது எட்டு நடக்குமிடம் புருவமத்தி. இடகலை பிங்கலையாகவும், பிங்கலை இடகலையாகவும் மாறும். இதை உணர்வால் தன் முயற்சியால், அருளால் செய்து கொள்பவன் சித்தன். முக்கியமாக, சூரியகலை, சந்திரகலையாக மாறுவதே இந்தக் கடைசி அடையாளம். சூரியகலை உஷ்ணமானது. சந்திரகலை குளிர்ச்சியானது. சாதாரண உலகியலில் உள்ள சீவர்களுக்கு சூரியகலை நன்மை செய்யும். அதனால்தான் ‘எப்போது படுத்தாலும் இடது பக்கமாக படுக்க’ என்பார் வள்ளலார். அப்போது வலது நாசியில் சூரியகலை ஓடும். உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். இது சீவ நிலை. இதற்கு நேர் மாறானது சிவநிலை. நமக்கு வலது; சிவனுக்கு இடது; கண்ணாடித் தியானத்தை வள்ளலார் செய்தது இக்காரணம் பற்றியே. சீவநிலை சிவநிலையாக மாற்றம் பெற கண்ணாடிப் பயிற்சி நேரடியாக உதவும்.

ஒரு கட்டத்தில் சூரியகலை நெற்றிக்கு மேல் சந்திர கலையாக மாறிக் குளிர்ந்து, மேடையாகிய புருவமத்தியில் வீசுகின்ற மெல்லிய பூங்காற்றாக வீசும். அக்கினி வடிவம் சிவன். உஷ்ணமான அசுத்தச் சூடு அல்ல. பனிக்கட்டி

போல் குளிர்ந்த காரண அக்கினியாகிய அருள். அதனால்தான் சிவனின் இருப்பிடம் பனிநிறைந்த இமயமலை ஆயிற்று. அருள்நிலை அடைந்த சீவன் சிவனாக மாறுவதன் அடையாளம் இந்த வேகாக்காலின் தோற்றமே.

'ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத்திரண்டதில் ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின் கண் வஞ்சகமாமே' (திருமந்திரம் 568)

மூச்சை உள்ளே இழுத்தல் பூரகம். அது இடகலை வழியாக, அது 16 எண்ணிக்கை. மூச்சை உள்ளே நிறுத்துதல் கும்பகம். அது 64 எண்ணிக்கை. வெளியே விடுதல் இரேசகம். அது 32 எண்ணிக்கை. 16:64:32 என்பது கடைசி நிலை. முதல் நிலையில் அதைப் பாதியாக்கி 8:32:16 என்று குறைத்து தீனமும் காலை, மாலை மூன்று சுற்றுக்களுக்கு மேல் செய்யக் கூடாது. பிராணாயாமம் ஆபத்தான விளையாட்டு. உடலின் இயற்கையை எதிர்த்து நின்று, மாற்றியமைக்க முயல்கிறோம். ஆகவே மிகமிக மெதுவாகவே, படிமுறை வளர்ச்சியில் செய்வது தீங்கில்லாமல், நன்மையில் முடியும்.

'மாறுதல் ஒன்றின் கண் வஞ்சகமாமே' என்ற கடைசி வரிக்கு இதுவரை எந்த உரையாசிரியரும் சரியான உரையை எழுதவில்லை - வள்ளலாரைத் தவிர. காரணம், அந்த அநுபவம் வள்ளலாரைத் தவிர யாருக்கும் வாய்க்கவில்லை. இந்த யோக ரகசியத்தை வள்ளலார்,

'இடம் எது வலம் எது என்று அறியாது இருந்தேனுக்கு
இடம் இது வலம் இது என்று காட்டியவனே'

என்று வெளிப்படுத்துவார். மனித உடலில் புருவ மத்தி வரை மனிதர்க்குச் சொந்தம். அதற்கு மேல் ஆண்டவருக்கு சொந்தம். அதனால்தான் தலையில் அடித்துக்கொள்ளாதே என்று தாய்மார்கள் குழந்தைகளைக் கண்டிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. புருவ மத்தி வரை இடது, அதற்கு மேல் வலது ஆகும்; வலது இடது ஆகும். ஆக வேண்டும். ஆகிவிட்டால் சீவனின் சாகும் தலை சிவனின் சாகாத் தலையாக மாறிவிட்டது என்று பொருள். இக் காரணம் பற்றியே, மனிதத் தலையின் அமைப்பில் கட்டப்பட்ட வடலூர் ஞான சபையில் எழுவார் மேடையை தென்கிழக்கு மூலையில் நிறுவியிருப்பார் வள்ளலார். கண் பயிற்சி மூலம் கடவுளைக் காணலாம் என்று கருதும் சில யோகிகளும் கண்களைத் தென்கிழக்கில் பார்க்கச் சொல்வதும் இதனால்தான்.

இந்த இரகசியத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத சிலர் மனித நிலையிலேயே

சந்திர கலை உயர்ந்தது; ஆகவே எப்போதும் சந்திர கலையிலேயே சுவாசிக்க வேண்டும் என்று வாதிப்பார். சான்றாகத் திருமூலரின் சந்திர யோகப் பாடல்களைக் காட்டுவர். பாம்பின் சுவாசத்தை மற்றொரு பாம்பே அறியும் என்பது யோக விளக்கம். அதே போல் மகா வாசி யோகியான திருமூலரைப் புரிந்துகொள்ள மற்றொரு மகா வாசி யோகியான வள்ளலாரால்தான் முடியும்.

என்னைப் பொறுத்த வரை திருக்குறள், திருவாசகம், தேவாரம், திருமந்திரம், தீவ்யப் பிரபந்தம், உபநிடதங்கள் போன்ற ஞான நூல்களில் உள்ள பூட்டுக்களுக்கெல்லாம் சாவியை வள்ளலாரே கொடுத்தார். திருவருட்பாவைப் படிக்காமல் யோக, ஞான ரகசியங்களை இந்நூல்களை வாசிப்போர் தெரிந்து கொள்வது மிக அரிது.

சிவ ஞான நிலை :

ஞானம் 3 வகைப்படும். பாச ஞானம், உலகைப் பற்றிய அறிவு, விஞ்ஞானமே இதை முழுமையாகத் தெரிவித்துவிடும். பசு ஞானம் ஆன்ம வித்தை, ஆன்மாவைப் பற்றிய அறிவு.

இதை ஞான நூல்களில் இருந்தும், குருவின் மூலமாகவுமே அறிந்து கொள்ள முடியும்; என்பது உபநிடத வாக்கியம். உடலறிவாலோ, புலனறிவாலோ, எண்ணத்தாலோ ஆன்மாவை உணர முடியாது. ஏனெனில் இம்மூன்றும் சட அறிவுகள். ஆன்மாவோ சித்துப் பொருள். உயிர்ப் பொருளை உயிர்ப் பொருளால்தான் அறிய முடியும். அதனால்தான் வள்ளலார் மனம் உருக, கண்களில் நீர் பெருக, அழுது தொழச் சொல்கிறார் ஆண்டவனை. இது பக்தி நெறி. அடுத்து பிற உயிர்களின் துன்பத்தைக் கண்டு இரங்கி, கண்ணீர் வடித்து, அவ் உயிர்களும், ஆண்டவனே என்று உணர்ந்து அவற்றின் துன்பத்தைப் போக்க முயலும் ஜீவகாருண்ய நெறியை ஒருமையுடன் எப்போதும் ஓயாமல் செய்யும் வாழ்நெறியாகக் கொள்வது. அப்போது ஆன்மா விழித்துக்கொள்ளும்.

கடைசியாக பதி அறிவு. சிவஞானம். பதி என்பது இயற்கை கடவுள். மனித முயற்சியால் அதை அறிய முடியாது என்பதே சைவ சித்தாந்தம் போன்ற மதங்களும், சைவம், வைணவம் போன்ற சமயங்களும் கூறுவது. பௌத்தம், வேதாந்தம் போன்ற ஒரு சில மதங்களே மனித முயற்சியால் நிர்வாண நிலை அல்லது பிரம்மத்தை உணர முடியும்

என்று கூறும். சைவ மரபிலும், சன்மார்க்க மரபிலும் நிர்வாணம், பிரம்மம் ஆகிய நிலைகளைக் கடந்தது சிவ ஞானம் என்று கூறுவதுண்டு. முதலிரண்டும் வெறும் உணர்வு நிலைகள். அதை உணர்ந்து அதில் ஓடுங்கி விடுவது. இது உடலைக் கடந்து நடக்கும் அனுபவம்.

இந்த இரண்டு வேறுபாடுகளை மறக்கக் கூடாது. சிவனை மனித உடலில் சிர மையத்தில் அருள் பெருஞ்ஜோதியாக உணர்வது. அடுத்து சிவனாகவே சீவன் மாறி சிவனின் ஆற்றல்களை, சித்திகளைப் பெறுவது. இங்கே நோக்கம் வேறு; சிவனாக வாழ்வது. சாதனம் வேறு; உடல். மற்ற மார்க்கங்களில் உடல், மனம், வாழ்க்கை மூன்றும் ஞானத்துக்குத் தடைக் கற்கள்; ஆகவே வெறுத்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் சன்மார்க்கத்தில் இவை படிக்கற்கள் மற்றும் கச்சாப் பொருட்கள். இவற்றை அருட பெருஞ்ஜோதியினால் அருடபெருஞ்ஜோதியாக மாற்றம் பெறச் செய்வது சுத்த சன்மார்க்கத்தின் நோக்கம்.

சிவஞானம்தான் நாம் அடைய வேண்டிய அறிவு என்பதை உணராத வரை பாச ஞானம் என்ற உலகியலையோ, பசு ஞானம் என்ற ஆத்ம உணர்வையோ கடந்து அப்பால் செல்ல முடியாது.

இதை உணர்த்தவே அருணகிரிநாதர் தகைமை, சிவஞானம், முக்தி, பரகதி என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கூறுவார். தகைமை என்பது ஆன்ம அறிவு. சிவ ஞானம் என்பது சிவனைப் பற்றிய அறிவு. முக்தி என்பது ஆத்மாவை உணர்ந்து, அவ்வுணர்வு நிலைத்து, சித்தி ஆன நிலை. பர கதி என்பது சிவஞானம் நிலைத்து விட்ட நிலை. சீவ நிலை மாறிச் சிவநிலை அடைந்து விட்ட நிலை. இவ்வாறு சிவ ஞானம் நிலைத்து விளங்குவதன் பயன் சிவ அனுபவம். அச்சிவ அனுபவம் யாது? எப்படி இருக்கும்? அதை அடைவது எப்படி?

சிவானுபவம் விளங்க :

சிவானுபவம் எப்படி இருக்கும் என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்பட்ட வள்ளலார் தன் குருவாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானைக் கேட்கிறார். அதற்கு ஞானசம்பந்தர் சொன்ன பதிலை 5 தீர்ப்பாடல்களில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலையில் வள்ளலார் எடுத்தோதுகிறார். சிவ அனுபவம் பெற பத்தியம் அருள் அனுபவம். அருள் அனுபவம் பெற பத்தியம் உயிர் அனுபவம்.

உயிர் அனுபவம் உற்றிடில் அதனிடத்தே

ஓங்கு அருளனுபவம் உறும் அச்செயிரில்
அனுபவத்திலே சுத்த சிவ அனுபவம் உறும் என்றாய் (தீருவருட்பா 3227)
என்று இதனைச் சொல்வார் வள்ளலார்.

உயிர் அனுபவம் என்பது ஆன்மாவின் தனித்த தன்மயமான அனுபவம்.
உயிர் 2 வகை என்பார் வள்ளலார் தனது உரைநடைப் பகுதியில். 1) சீவன்
(2) ஆன்மா. இன்ப துன்பங்களை உலகியல் தொடர்பால் அனுபவிப்பது
சீவன். கன்மம், மாயை என்ற 2 குற்றங்கள் உடையது. 36
தத்துவங்களின் தொடர்பால், தத்துவத் தூரிசுடன் வாழும் சீவன், ஆணவம்
என்ற அநாதி மலம் ஒரு சிறிதளவு கொண்டு பொது நிலையில் வாழ்வது
ஆன்மா. தத்துவத் தொடர்புகள் அற்றுத் தானே தனித்த நிலையில் ஆன்மா
நிற்பதும், தானே தன்னை முதன் முதலாக உணர்வதும் ஆன்மா
அனுபவம் அல்லது உயிர் அனுபவம் எனப்படும். இதனை

தத்துவ நிலைகள் தனித்தனி ஏறித் தனிப்
பரநாதமாந் தலத்தே ஒத்த தன்மயமாய் நினை
நீ இன்றி உற்றிடல் உயிர் அனுபவம் என்றாய் (தீருவருட்பா 3228)
என்று கூறுகிறார் வள்ளலார்.

தத்துவங்கள் 36. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக 'தச காரிய நெறி' படிக்கடந்து
அப்பால் சென்று கடைசித் தத்துவமான பரநாதம் என்னும் தலத்தில்
ஏனைய தத்துவங்களின் தொடர்பு அறுத்து ஆன்மா தன்னுடைய சுய
இயல்பில் தன்னை உணர்தல் உயிர் அனுபவம் என்கிறார்.

மேலும் இந்த உயிரனுபவத்தைத் தன் குருவாகிய ஞானசம்பந்தப்
பெருமானே கருணையினால் தனக்கு நல்கியதாக அவருக்கு நன்றி
கூறுகிறார்.

இத்துணை வெளியில் என்னை என்னிடத்தே
இருந்தவாறு அளித்தனை அன்றோ சித்த நற்காழி
ஞான சம்பந்ச் செல்வமே எனது சற்குருவே. (3228)

துணைவெளி என்பது இவ்வுலகம். இங்கே உயிர் தத்துவங்களின்
தொடர்பால் தத்துவத் தூரிசால் தன்மை கெட்டு சடப்பொருள் தன்மை
பெறுகிறது. அதன் சித்துத் தன்மை விலகுகிறது. இது இயல்பு.
அதனால்தான் உயிர் தன்னை அறிய முடிவதில்லை. ஆனால்
ஞானகுருவின் கருணையால் இவ்வசுத்த உலகிலும் ஆன்மா தன்

சித்சுத்தியைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்று குருநெறியை ஏத்துகிறார் வள்ளலார். இது நடைபெறும் இடம் துணைவெளி.

இரண்டாவதாக, உயிரனுபவத்தைக் கடந்து அருளனுபவம் பெற வேண்டும். அருள் அனுபவம் என்பது இறைவனின் அருட்சக்தியுடன் கலந்த அனுபவம். அதுவரை தீரோதாயி என்ற மாயையின் மறைப்பு இருக்கும். அருட்சக்தியின் மறுபக்கமே தீரோதாயி. கன்ம வினை முற்றிலும் நீங்கியபோது அதே தீரோதாயி சக்தி அருட்சக்தியாக மாறி நம் தலையின் மீது தன் தீருவடிகளாகிய சத்திநீபாதத்தை வைக்கும். அப்பொழுதுதான் ஆதி ஆணவ மலம் முற்றிலும் நீங்கும். அது வரை நீங்காது. இதுவே செயிர்அற்ற, குற்றமற்ற நிலை. இச்சுத்த நிலையே சிவானுபவம் பெற ஒரே தகுதி. இது நடைபெறும் இடம் பரநாத வெளியின் மேல் உள்ள பரம்பரவெளியில். மூவர்கள், ஐவர்கள் போன்ற பதத் தலைவர்களும் முற்றிலுமாக ஆணவம் நீங்கி, அருளானுபவம் அடையவில்லை என்பதை இது காட்டும்.

பெருவெளியில் இறைவன் தன்னுடைய இயல்பாக ஆன்மாவின் இயல்பை மாற்றி இரசவாதம் செய்கிறான். இறைவனின் இயல்பு எப்போதும் குறைவுபடாததாய், எப்போதும் இருப்பதாய், பரம்பர உலகங்களின் அகம், புறம் இரண்டிலும் நிறைந்து விளங்கி, எப்போதும் ஆனந்தத்தில் இருப்பதும், சொற்களால் எடுத்துரைக்க முடியாததாக விளங்குவதும். இத்தனை இன்பங்களையும், நிறை ஆற்றல்களையும் அருட்சக்தி ஆன்மாவுக்கு அளிக்கிறது. இது நடைபெறும் இடம் பரம்பர வெளியின் உட்புறம். இந்த உண்மையை வள்ளலார்;

தனிப்பரநாத வெளியின் மேல் நினது தன்மயம்
தன்மயம் ஆக்கி பனிப்பிலா தென்றும் உள்ளதாய்
விளங்கிப் பரம்பரத் துட்புறமாகி இனிப்புற ஒன்றும்
இயம்புறா இயல்பாய் இருந்ததே அருள் அனுபவம் என்றாய்
(தீருவருட்பா 3229)

என்ற பாடலால் உணர்த்துகிறார்.

கடைசியாக சிவ அனுபவம். இங்கே சிவம் முழுமையாக நிறைந்து என்றும் உள்ளது; முழு நன்மையாக உள்ளது; அந்த இன்பங்கள் யாவற்றையும் ஆன்மாவுக்குக் கொடுக்கிறது. சிவம் நானாயிற்று. நான்

அதுவானேன். என்னைச் சிவமாக்கிக் கொண்டது. இக் கலப்பை விவரிக்க முடியாது. இதற்கு அப்பால் ஏதுமில்லை. அந்த அப்பாலுக்கும் அப்பால் உள்ள வெறுவெளியே சிவ அனுபவம். இது அனுபவமற்ற அனுபவம். உள்ளது இல்லது என்ற பேதங்களெல்லாம் அற்ற நிலை. இது நடைபெறுமிடம் பெருவெளி, வெறுவெளி. வெளியற்ற வெளி. இந்த சிவ அனுபவத்தை விளக்கும் பாடல் :

உள்ளதாய் விளங்கும் ஒரு பெருவெளிமேல்
 உள்ளதாய் முற்றும் உள்ளதுவாய்
 நள்ளதாய் எனதாய் நானதாய்த் தனதாய்
 நவீற்றருந் தானதாம் இன்ன
 விள்ளொணா அப்பால் அப்படிக்க கப்பால்
 வெறுவெளி சிவ அனுபவம் என்றாய் (தீருவருட்பா 3230)

சைவ சமயத்தில் முடிந்த நிலை அனுபவம் சிவ அனுபவமே. சுத்த சன்மார்க்கத்தில் இதற்குமேல் 7 சுத்த சிவ அனுபவங்களை அடைந்து நமக்கும் விளக்கிக் காட்டுகிறார் வள்ளலார். வள்ளலார் காட்டும் சுத்த சன்மார்க்கச் சுக நிலை அனுபவம் என்ற 43வது அநுபவ நிலைக்கு மேல் (43rd state of consciousness) உலகில் வேறு யாரும் பேசியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

மேலே கண்ட அருள் அனுபவத்தை அடுத்த பாடலில் இன்னும் சுற்று விளக்குகிறார் :

பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும்
 பொருள் அருளனுபவம் அதற்குப்
 பத்தியம் உயிரின் அனுபவம் இதனைப்
 பற்றறப் பற்றுதி இதுவே சத்தியம்... (தீருவருட்பா 3231)

ஆன்மாவோடு அநாதி காலமாய் அநாதி இயற்கையாய் உள்ளது யான், எனது எனும் செருக்கு. இதுவே பொருந்திய காரண மலம். இதை நீக்கிக் கொள்வதற்கே பிறப்பும், உடலும், மனமும், உலகமும், போகமும் உயிர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன இறைவனால். அந்த வேலை முடிவு அடைவது அருள் அனுபவத்தால். இறைவனின் அருட்சக்திக் கலப்பின்றி இருள் நீங்காது. இதனை சைவ சித்தாந்தம் :

‘இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் சத்தினிபாதம்’

என்ற சூத்திரத்தால் எடுத்துரைக்கும்.

அருட் சத்தியின் பாதம் மனிதத் தலையில் பொருந்துவது சத்தினிபாதம். அது எப்போது பொருந்தும்? ஆணவ மலம் முற்றும் நீங்கினால். அது எப்போது நீங்கும்? இருவினை என்ற சுக துக்கங்களை ஒப்பாக வேறுபாடின்றிச் சமபாவனையில் அநுபவிக்கும் பக்குவம் வந்தபோது. இது யோக நெறி. ‘நடூஉநிலைமை’ என்பார் திருவள்ளுவர்.

அருள் அனுபவம் இன்றிச் சிவ அனுபவம் இல்லை என்ற உண்மையை வள்ளலார், கீர்த்தனையில் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகிறார் :

‘அம்மையைக் கண்டேன்

அமுதமும் உண்டேன்

தாங்கும் அவள் அருளாலே

நடராஜர் சன்னிதியைக் கண்டேன்

சன்னதிக்குள் சென்று நான் கண்ட காட்சி

சாமி அறிவாரடி - அம்மா சாமி அறிவாரடி’

(ஆணிப்பொன் அம்பலத்தே கீர்த்தனை)

பக்தி நெறி :

சிவயோகம், சிவஞானம், சிவானுபவம் என்ற மூன்று நிலைகளுக்கும் அடிப்படை என்பது அன்பு. வெறும் சுவாசப் பயிற்சி, எண்ணம் ஆராய்தல் போன்ற உத்திகளால் இறைவனை உணரவோ, அடையவோ முடியாது. ஏனெனில் இறையின் இயல்பு வெறும் அறிவல்ல, அன்பு. அதனால்தான் மிகச் சுருக்கமாகத் திருக்குறளை எழுதிய திருவள்ளுவர் அன்பைப் பற்றித் தன் நூலில் 3 பாகத்தில் 1 பாகம் எழுதியுள்ளார். இல்லற வாழ்க்கையும், நட்பும், ஒப்புரவும், காதலும் பர வாழ்க்கைக்கான ஒத்திகையே - அன்பு செய்வதில், அன்பு மயமானால் சிவ மயமாகலாம். இதை,

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே (திருமந்திரம்)

என்று திருமூலர் தெளிவுபடுத்துவார்.

'அன்பெனும் பிடியில் அகப்படும் மலையாக' இறைவனைக் காட்டும் வள்ளலார் 'அன்பு உருவாம் பர சிவமே' என்று இறைவன் உருவையே அன்பாகக் காட்டுகிறார். அது மட்டுமல்ல, உலகில் வேறு எந்த ஞானியும் சொல்லாத ஓர் உண்மையை அன்பைப் பற்றிய இரகசியத்தை வள்ளலார் வெளிப்படுத்துகிறார். அன்பு என்ற மின்சாரம் அல்லது சுத்த உஷ்ணம் பாய்ந்தால்தான் உயிர் என்ற கம்பி - தற்போது உறக்கத்தில் இருப்பது - விழித்துக் கொண்டு ஒளிரும். அந்த ஒளிதான் ஒதாது உணர்தற்குச் சாதனமாகிய ஒளி. முற்றும் ஒரு விநாடியில் காட்டும் ஒளி அறிவு. மூளை அறிவு ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டல், கழித்தல் போட்டு எண்ணும் இருண்ட கணிப்பொறி அறிவு மட்டுமே. அன்பே மேலான அறிவு. அதைக் கடந்தது இறைநிலை அருளறிவு. அதை வள்ளலாருக்கு ஆண்டவர் அளித்தார் என்பதை அவருடைய திருவாக்காலேயே சொன்னது அகவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அருளமுது அளித்தனை அருள்நிலை ஏற்றினை

அருளறிவு அளித்தனை அருட்பெருஞ்ஜோதி (அகவல்)

பக்தியும், பத்தியும் :

பக்தி என்பது இறைவன் பேரில் மனம் மற்றும் ஆன்மாவின் ஏக்கம், உணர்ச்சி மயமானது. பத்தியின் பொருள் ஆழம், அகலம் வேறு. பத்து என்ற எண்ணின் பொருளை உணர்ந்து அதைத் தன் உடலில் செய்து கொள்ளும் விஞ்ஞானம் பத்தி. செய்து கொண்டவர் பத்தர். இறைவன் அகரம் 8, சீவன் உகரம் 2. இரண்டையும் கூட்டினால் 10. சிவலிங்கம். 'இலிங்கம் என்பது எட்டிரண்டே' என்பது சைவ சித்தாந்தம்.

எட்டோடே இரண்டு சேர்த்து எண்ணவும் அறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே

என்று பத்தின் இரகசியத்தை விளக்குவார் வள்ளலார். அன்பின் முதிர்ச்சி, கனிவு அருள்

'அருள் எனும் அன்பு ஈன் குழவி' என்பது திருக்குறள்.

அன்புடைமை, அருளுடைமை இரண்டிலும் முடிந்து போனது இக, பர வாழ்க்கை நெறிகள். இதுவே தமிழ் ஞான மரபு. அன்புக்கு 2 வடிவங்கள். பத்தி, ஜீவகாருண்யம். இறைவன் பேரில் அன்பு பத்தி.

ஜீவர்கள் பேரில் இரக்கம் ஜீவகாருண்யம். பத்தி நால்வர் வழி. பத்தியோடு ஜீவகாருண்யம் சேர்ந்தது வள்ளலார் வழி. உத்தமன் கடவுளைக் குறிக்கும் சொல்

உலகினில் உயிர்களுக்கு உறும் இடையுறெலாம் விலக
நீ அடைந்து விலக்குக (அதிலேயே) மகிழ்க
சுத்த சன்மார்க்கச் சுகநிலை பெறுக (அதனால்)
உத்தமன் ஆகுக ஓங்குக என்றனை (அகவல்)

என்பது அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலின் முத்தாய்ப்பான வரிகள்.

பத்தியின் கடைசி நிலையை வள்ளலார்,
'தன்னையே எனக்களித்துத்
தன் அருள் ஒளியால் என்னை
வேதித்த என் தனி அன்பே' (அகவல்)

என்று பாடித் தன் உடல் மாற்றத்தைக் குறிப்பிடுவார்.

அன்பும், பத்தியுமே வள்ளலார் வழி. இதை அவரே பாடுவது :

பத்தி நெறியில் செழித்தே - அன்பில்
பாடு மெய்யன்பர் பதியில் பழுத்தே
தீத்தீத்திருப்பது பாரீர் - திருச் சிற்றம்பலத்தே திருநட ஜோதி
(தீருஅருட்பா 4601)

தெரு விளங்கு :

இங்கே தெரு என்பது சிதம்பரம் நகரின் அகண்ட வீதிகளைக் குறிப்பதல்ல. அண்ணாக்குக்கு மேலே ஜோதி மயமான தெரு ஒன்று தோன்றும் சிவ யோகிகளுக்கு. அதையே தெரு என்றும், வீதி என்றும், வழி என்றும் பற்பல சொற்களால் பாடுவார் வள்ளலார். அதற்கான அகச்சான்றுகள் :

ஜோதி மலை ஒன்று தோன்றிற்று - அதில்
வீதி யுண்டாச்சுதடி - அம்மா
வீதி யுண்டாச்சுதடி

என்று தன் பொற் சபை அநுபவத்தைக் கூறும் ஆணிப்பொன் அம்பலத்தே என்ற கீர்த்தனையில் கூறுவார்.

'இருளான மலமறுத்து' என்று தொடங்கும், பாடலில்
அருடஜோதி வீதியில் ஆடச் செய்தீரே! என்று இதை விளக்குவார்.

சுத்த சன்மார்க்கத்தை 'இது மேலேறும் வீதி' என்பார். மற்றைய மார்க்கங்களெல்லாம் கீழிறங்கும் வீதி என்பார். காரணம் அவை பிணி, மூப்பு, மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்பவை.

தீருத்தில்லைத் தீருத்தலத்தே :

தீரு எனில் அழியாதது, தெய்வீகமானது என்று பொருள். தில்லை என்பது பொற்சபையைக் குறிக்கும். இதன் குறியீடாகப் புறத்தில் சிதம்பரம் கோவிலில் பொன் ஓடுகள் வேய்ந்த கூரையும், உள்ளே ஆணிப் பொன் நடராஜர் உருவமும் காட்டப்பட்டன. இது சுத்த தேக அநுபவம். திலம் என்ற வட சொல்லுக்குப் பொன், தங்கம், ஆடகம் என்று பொருள். தில் + ஐ = தங்கக் கண். அல்லது தங்கம், ஞானத் தங்கம் உற்பத்தியாகும் நெற்றிக் கண் என்று பொருள். ஆடு + அகம் = ஆடகம். நடமிடும் அரங்கம். மன்றம், பொது. ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாம்புனதம் என்பன வெவ்வேறு வகையான தங்கங்கள் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும். இதன் விவரத்தை அங்கே காண்க. இதனை 'ஒருமைக் கண்' என்பார் தீருவள்ளுவர். ஒருமை என்ற தாரணை நடைபெறும் இடம் இது. மேலும் ஐந்து புலன்கள் மற்றும் மனம் என்ற ஆறு வேலைகளையும் இது ஒன்றே செய்யும் என்பதனால் ஒருமைக்கண் என்றார். கண் இணை எனில் ஊனக்கண்கள். இதற்கு மாற்றாக, நெற்றிக் கண்ணை ஒருமைக்கண் என்றார்.

ஒருமைக் கண் தான் கற்ற (சாகாக்) கல்வி

ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து (குறள்)

நெற்றிக் கண்ணில் கற்கின்ற சாகாக் கல்வியால் ஒரு மனிதனுடைய தேகத்தில் உள்ள ஏழு தாதுக்களும் (தோல், சதை, நரம்பு, மஜ்ஜை, எலும்பு, நீணம், சுக்கிலம்) ஏமாமாக, தங்கமாக, ஞானத் தங்கமாக மாற்றம் பெற்று, உடல் சுத்த தேகமாக மாறும். இதன் ஆயுள் இரண்டே கால் இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்று கூறுவார் வள்ளலார்.

தீருத்தலம் என்பது என்றும் அழியாத இடம். இதற்கு மேல் புனிதமான இடமோ, கோவிலோ இல்லை என்பது பொருள் பெருவெளி.

தீருச்சிற்றம்பலத்தே :

என்றும் அழியாத ஞான ஆகாயக் கோவிலாகிய ஆன்மாவுக்குள்ளே

என்று பொருள். சித் + அம்பலம் = சிற்றம்பலம். அறிவு அம்பலம் = சித் ஆகாயம், கோவில். சிறு + அம்பலம் = சிற்றம்பலம் எனவும் பிரியும். இரண்டும் உண்மை. பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பால் விளங்குவது பேரம்பலம். மனித சிரசுக்குள் இருப்பது சிற்றம்பலம்.

தீருக்கூத்து விளங்க :

இறைவனின் ஆனந்த நடனம் எப்போதும் நிற்காமல் எங்கும், அணுவுக்குள்ளும் நடந்து கொண்டே இருக்கும் தீருநடம். இது 5 வகை என்பார் தீருமூலர். குறிப்பாக உயிர், உடல் ஆகியவற்றைப் படைக்கும் ஊன நாடகம் ஒரு வகை. அவ்வுயிர்களுக்கு மறைப்பைத் தவிர்த்து, ஞானம் வழங்கும் ஞான நாடகம் சிறப்பு வகை. ஏற்கனவே மனித உடல் தாங்கிய நாம் இப்பிறவியில் செய்ய வேண்டிய ஒரே வேலையை, 'ஞான நாடகம் நாம் காணுதல் வேண்டும்' என்று ஒரே புருஷார்த்தமாகச் சுருக்கிச் சொல்வார் வள்ளலார். இந்த ஞான நடனத்தை 'நம்மை ஆட்கொள்ள நடம் புரிவார்' என்று தெளிவுபடுத்துவார் அவர்.

ஒளி சிறந்த தீருவிளக்கே :

ஒளியில் சிறந்தது அருள் ஒளி. அந்த அருள் ஒளியே காரண ஒளி. அதிலிருந்தே சகலவிதமான ஒளிகளும், வெளிகளும், உலகங்களும், உயிர்களும் தோன்றுகின்றன.

ஒளிக்குள் ஒளியாகிய ஒளியே, என்றும்
 அருள் வெளியில் ஓங்கும் ஜோதியே, என்றும்
 ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதி என்றும்
 அருள்விளக்கே, அருட்சுடரே, அருட்சோதி சிவமே என்றும்

பலவாறு வர்ணிக்கப்படுவதெல்லாம் அருள்வெளியில் தீருக்கூத்து செய்யும், அழியாத விளக்காகிய அருடபெருஞ்ஜோதியையே. இனி, இப்பாடலின் இரண்டாவது பகுதியாக விளங்கும் இறைவனின் அருடசத்தியாகிய அம்மையின் செயல்பாடுகளை விளக்கும் பகுதியின் விளக்கம் காண்போம்.

உரு விளங்க :

வள்ளலார் தாம் ஒரு விஞ்ஞானி என்று கூறிக் கொண்டவர். மெய்ஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானமாக்கி, விஞ்ஞான மொழியில் தந்தவர்.

அதனால் படைப்புக் கிரமத்தையும் விஞ்ஞான நோக்கிலேயே தர வரிசைப்படுத்தித் தருகிறார். முதலில் தோன்றியது சடம் (Matter). அச்சடத்திலிருந்து தோன்றியது உடல். பைபினும் ஆதியில் தேவன் களிமண்ணால் ஒரு மனிதப் பொம்மையைச் செய்து தன் உயிர்க் காற்றை, தெய்வீகச் சுவாசத்தை, வேகாக் காலை அதன் வாயில் ஊத ஆதாம் என்ற மனிதன் உயிர் பெற்று எழுந்தான் என்றே கூறும்.

உயிர் விளங்க :

அந்த உடலை இயக்க உயிர் (Life) தேவை. அந்த உயிர் அறியாமை இருளில் மூழ்கியிருக்கக் கூடாது. அது ஒளி பெற்று, செயலாற்றல் கூடி, தன்னை உணர்ந்து முடிவில் தலைவனாகிய இறைவனை உணரும் வரை அதன் பயணம் தொடர வேண்டும். அதனால் அதற்கு இறைவன் முதலில் கலை என்ற சிறு ஒளியையும், சிறிய முயற்சியையும் அருடசத்தி மூலம் தருகிறார். இச்சை, ஞான சக்திகளைப் படிப்படியாகக் கொடுத்து மனித நிலை வந்த பிறகு தத்துவ ஞானத்தையும், ஆத்ம ஞானத்தையும், கடைசியாகச் சிவ ஞானத்தையும் தந்து சிவமாக்குகிறான்.

என்னைச் சிவமாக்கிக் கொண்டது பாரீர் -

திருச்சிற்றம்பலத்தே திருநடஜோதி என்றும்

‘என்னைச் சிவமாக்கும் சிவாய மருந்து’, என்றும் இவ்வுண்மையை வள்ளலார் பாடுவார். உயிர் ஒளி பெற்று விளங்கி அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆதலே ஆன்மாவின் இலட்சியப் பயணம்.

உணர்ச்சியது விளங்க :

ஔறிவு உயிர் தொடுதல் மட்டும் செய்யும். ஈரறிவு நாக்குச் சுவை அறியும். மூவறிவு முகரும். நான்காவது அறிவு பார்க்கும். ஐந்து கேட்கும். ஆறாவது அறிவு மனம். முன் ஐந்தையும், தன்னையும் அறியும். அந்த மனதின் வேலை உணர்ச்சி. எடுத்தவுடன் இறைவனின் பேரில் அன்பு என்ற உணர்ச்சி தோன்றாது. உலகப் பற்று, பெண்பால் பற்று என்று பற்றுக்கள் படிப்படியாக வளர்ந்து கடைசியாக ஆண்டவனின்பால் உணர்ச்சி தோன்றும். அதுவும் அவன் அருளாலேதான் அவன் தாள் வணங்கத் தோன்றும். இல்லையேல் நாத்திகம் பேசத் தோன்றும். இறைவன் ஒருவனே உறவு. மற்ற உறவுகள் எல்லாம் தற்காலிகமானவை. குறைவுடையவை. போலியானவை என்ற சுத்த அறிவு தோன்ற வேண்டும்.

அப்போது உணர்ச்சி முழுமையாக விளங்குகிறது என்று பொருள்.

பதியை ஓர் உறவு என்று அடைந்து உலகீர் போற்றி மகிழ்ந்திடுமின்
உள்ளமெலாம் கனிந்துருகி உள்ளபடி நினைந்தே (ஞானசரியை)
என்பதை உணர்ச்சியின் விளக்கமாக வள்ளலார் காட்டுகிறார்.

உலகமெலாம் விளங்க :

எல்லா உலகங்களும் முறையாகச் செயல்பட்டு, ஒளி நிலை அடையும் வரை அருட்சத்தியின் செயல்பாடு தொடர்ந்து நீடிக்கும். எத்தனை உலகங்கள் உண்டு? உலகெலாம் என்ற திருவருள் மெய்ய்மொழிப் பொருள் விளக்கம் என்ற உரைநடைப் பகுதியிலே இதற்கு விளக்கம் சொல்வார் வள்ளலார் சுமார் 2030க்கும் மேற்பட்ட உலகங்களைப் பட்டியலிடுவார். மேலும் விரிக்கின் பெருகும் என்று கூறி நிறுத்துவார்.

அகில அண்டகோடி பிரம்மாண்டம் என்பது படைப்பைப் பற்றிய மரபுத் தொடர். எண்ணிக்கையில் அடங்காத உலகங்கள் என்று அகவலில் குறிப்பிடுவார். நவீன விஞ்ஞானம் தொலைநோக்கிக் கருவி மூலம் தற்போது
..... (100 billion Galaxies).

அருள் உதவு பெருந்தாயாம் மருவிளங்கு குழல்வல்லி :

தெய்வீக மலர்கள் சூடிய, நீண்ட கூந்தலை உடைய அருட்சத்தியின் பேராற்றலால் படைப்பின் இத்தனை அண்டங்களும், அவற்றில் உள்ள பிண்டங்களும், பண்டங்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டு, மேல்நிலை ஏற்றப்படுகின்றன.

மகிழ்ந்து ஒரு பால் விளங்க :

எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனின் உடலில், பாகம் பிரியாள் நாயகியாக எப்போதும் இடபாகத்தில் ஆனந்தமயமாக வீற்றிருக்கும், எல்லா உயிர்களுக்கும் பெருந்தாயாம் அருட்சத்திக்கும் அருள் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது சிவமே.

வயங்கு மணிப்பொது விளங்க :

பிரகாசமான முத்து போன்று விளங்கும் மன்றம் அருள் ஒளியால் நிறைந்திருக்க, அதற்குள் திருக்கூத்து செய்யும் சிவம்.

வளர்ந்த சிவக் கொழுந்தே :

வளருதல் எனில் ஓங்குதல், எப்போதும் ஓங்கிக் கொண்டேயிருப்பது

கடவுளின் இயல்பு. மாறாக அணுத்தன்மையுடன் குறைந்து வருவது சீவர்கள் மற்றும் சடத்தின் இயல்பு என்பது குறிப்பு.

நீளவல்லார்க்கு மேல் நீள வல்லார்

என்று இதற்கு விளக்கம் சொல்வார் கீர்த்தனைப்பகுதியில்.

திருவண்ணாமலைப் புராணம் இறைவனின் ஓங்கிய பிழம்பு வடிவத்தின் அடி மற்றும் முடியைக் காணாமல் மாலும் அயனும் திரும்பினர் என்று கூறுவது இந்த ஓங்குதலைக் குறிக்கத்தான்.

சிவக் கொழுந்தே என்பது சிவ ஜோதியை, அருட்பெருஞ்ஜோதியை, விநாயகரை, ஞானக் கொழுந்தனை என்று விளிப்பார் திருமூலர். தீ கொழுந்து விட்டு எளிகிறது எனில் சூடர் விட்டு எளிகிறது என்று பொருள். இறைவன் ஞானச்சூடர், அருட்சூடர், வாலறிவுச் சூடர், பேராற்றல் சூடர்.

இத்திருப்பாட்டால், ஆன்ம வித்தையும், சிவயோகமும், சிவஞானமும், சிவ அநுபவமும், அருட்சத்தியின் செயல்பாடும், படைப்புக் கிரமும், இறைவனின் எல்லையற்று ஓங்கும் இயல்பும், உயிர்களின் பத்தி உணர்ச்சியின் இயல்பும் உணர்த்தப்பட்டன.

இவ்வாறே ஒவ்வொரு திருப்பாட்டிலும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் மொத்தச் சாரத்தையும் உட்புகுத்தி எழுதிச் செல்வது வள்ளலாரின் வழக்கம். இது தமிழ் மரபு. கடுகைத் துளைத்து, அணுவைத் துளைத்து, ஏழு கடல்களைப் புகுத்தி எழுதியது திருவள்ளுவர் மட்டுமல்ல; அவர் வழி வந்த திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரும் தான். இப்பார்வை கொண்டு திருவருட்பா எனும் கடைசி வேதத்தை வாசிப்போர்க்கு இவ்வுண்மை புரியும்.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே

அன்பெனும் குடிப் புகும் அரசே

அன்பெனும் வலைக்குள்படு பரம்பொருளே

அன்பெனும் கரத்தமார் அமுதே

அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கீடும் கடலே

அன்பெனும் உயிர்ஒளிர் அறிவே

அன்பெனும் அணுவள் அமைந்த பேரொளியே

அன்புரு வாம்பர சிவமே

(3269)

English Translation :

Oh Great mountain contained in a palm of love!

Oh Great King willingly entering into a hut of love!
Oh vast transcendental being caught in a net of love!
Oh pot of nectar held in a hand of love!
Oh Great Ocean contained in a pot of love!
Oh Divine Intelligence shining forth from the filament
of spirit out of love!
Oh Great Light hidden in an atom of love!
Oh Transcendental Siva with a body of love!

அரும்பதவுரை :

அன்பு எனும் பிடியுள்	- அன்பாகிய கைப்பிடிக்குள்
அகப்படும்	- அடங்கும்
மலையே	- பெரிதினும் பெரிதான மலையே
அன்பெனும் குழல்	- அன்பாகிய குழைச்சக்குள்
புகும்	- உள் நுழைகின்ற
அரசே	- பிரபஞ்சத்தையே கட்டியானும் பேரரசரே
அன்பெனும் வலைக்குள்	- அன்பாகிய வலைக்குள்ளே
படு பரம்பொருளே	- சிக்குகின்ற பிரம்மாண்டமான பெரிய பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர்	- அன்பாகிய உள்ளங்கையில் இருக்கின்ற
அமுதே	- மேலான அமுதமே
அன்பெனும் கடத்துள்	- அன்பாகிய குடத்துக்குள்
அடங்கிடும்	- ஓடுங்கும்
கடலே	- மாபெரும் சமுத்திரமே
அன்பெனும் உயிர் ஒளிர்	- உயிரில் இருந்து வெளிப்படும் அன்பாகிய ஒளியே
அறிவே	- ஒளியறிவே
அன்பெனும் அணுவுள்	- அன்பு என்ற சிற்றணுவுள்
அமைந்த பேராளியே	- அதை இயக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்த இறையொளியே
அன்புருவாம்	- அன்பையே வடிவமாக உடைய
பரசிவமே	- பேரம்பலச் சிவமே

கருத்துரை :

அன்பு என்ற சிறிய கைப்பிடிக்குள் விருப்புடன் அடங்குகின்ற

பெரிதினும் பெரிதான மலை போன்றவனே! அன்பு என்ற எளிமையான குடிசைக்குள் ஆசையுடன் நுழையும் பிரபஞ்சச் சக்கிரவர்த்தியே! அன்பாகிய வலைக்குள் விருப்புடன் சிக்கிக்கொள்ளும் பெரிய திமிங்கிலம் ஒத்த பிரம்மாண்டப் பொருள் போன்றவனே! அன்பாகிய உள்ளங்கையில் ஏற்கனவே வந்து உட்கார்ந்திருக்கின்ற மேலான அமுதம் போன்றவனே! அன்பாகிய சிறிய குடத்துக்குள் தானே உவந்து வந்து அடங்கும் மாபெரும் கடல் போன்றவனே! உயிராகிய கம்பியில் அன்பாகிய மின்சாரமாக நுழைந்து அதை ஒளிரச் செய்து வாலறிவைத் தருபவனே! அன்பு என்ற அணுவுக்குள் அடங்கியிருந்து அதை இயக்கும் பேரொளியான அருட்சக்தியே! அன்பையே உடலாகக் கொண்ட பேரம்பலத்துச் சிவமே!

மலை, அரசர், பரம்பொருள், அமுதம், கடல், ஒளியறிவு, பேரொளி, இறைவனின் உடல் போன்ற மேலான உருவகங்களாக இறைவனைக் காட்டி, அவன் அன்பு இருந்தால் மட்டுமே போதும் என்று எண்குணத்தனாக, அதாவது, எளிய தன்மை கொண்டவனாக, எளிய பொருட்களான குடிசை, குடம், அணு, உள்ளங்கை போன்ற சிறிய பொருட்களிலும் வந்து குடியிருப்பான் என்று கவிச் சுவையுடன் காட்டுகிறார்.

விளக்கவுரை :

அன்பே சிவம். சிவத்தின் இயல்பு அன்பே. அன்பு நெறியே தமிழ் ஞான நெறி. பக்தி நெறியைக் கொண்டே பக்தி இல்லாத, பக்தியை மறுத்து எழுந்த நாத்திக மதங்களான பௌத்தம், சமணம் போன்ற சமயங்களை நாட்டை விட்டே விரட்டியது சைவம் என்பது வரலாறு. தாய்மொழியில் எளிய பாடல்களை இசைத்துக் கூத்தாடி இறைவனை அன்பால் துதித்தே இறைநிலை அடைய முடியும் என்பதே சைவ நெறி.

இக்கரையிலிருந்து எவ்வளவு நேரம், எவ்வளவு பலமாகக் கூப்பாடு போட்டாலும் கடலின் அக்கரை இங்கு வராது. நாம் தான் முயற்சி செய்து நீந்தியோ, படகில் ஏறியோ அக்கரைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது இறைவனை ஏற்றுக்கொள்ளாத பௌத்த, சமண சமயங்களின் வாதம்.

அக்கரை என்ற இறைநிலை வெறும் மண்ணல்ல; வெறும் சட்பொருளல்ல; உயிர்ப் பொருள். பேருயிர்ப் பொருள். பத்தாயிரம் கோடி அண்டங்களையும், அவற்றில் உள்ள உயிர்களையும் படைத்து, காத்து வருகின்ற பேரருள் சக்தி. அது நினைத்தால் எதுவும் செய்யும் சர்வ சக்தி வாய்ந்தது. இக்கரைக்கு வருவது அதற்கு மிக எளிது என்பது சைவ,

வைணவ சமயங்களின் வாதம்.

ஆனால் இரு சாராரும் அன்பின் ஆற்றலை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அன்பின் வலிமையை ஏற்காத ஒரு சமயமுமில்லை. Love is God. அன்பே கடவுள் என்று கிறிஸ்தவமும் சொல்கிறது.

அன்பு ஓர் எண்ணம் அல்ல. அன்பு வெறும் ஓர் உணர்ச்சி அல்ல. அதுவே உலக மகா சக்தி. சிவத்தையே உற்பத்தி செய்வது அன்புதான் என்கிறார் திருமூலர்.

அன்பே சிவம் ஆவது ஆரும் அறிகிலார் (திருமந்திரம்)

அன்பையே உணராமல் சிவம் ஆவது எப்படி? இத்தாலிய மொழியின் மகாகவி தாந்தே 'தெய்வீக இன்பியல்' (Divine Comedy) என்ற உலகப்புகழ் பெற்ற காப்பியத்தை எழுதியவர். அதில் அன்பைப் பற்றிய சில முக்கியமான கோட்பாடுகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

கடவுள் நூறு விழுக்காடு அன்புள்ளி. தேவதைகளுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகள் உண்டு. அவை அன்பின் விகிதாசாரத்தால் ஏற்படும். அன்பு அதிகமாக ஆக, தேவதைகளுக்கு ஆயுள் கூடும். ஆனால் வயது குறையும். இளமை திரும்பும். வானில் உள்ள கோடிக்கணக்கான கோள்கள் என்ற பம்பரங்களைச் சுழற்றும் சாட்டை கடவுளின் அன்புதான். விஞ்ஞானி நியூட்டன் அது புவிஈர்ப்பு விசை என்று கூறினாலும் அது கடவுள் காட்டும் அன்பின் விசையே என்கிறார் தாந்தே.

கடைசியாக, சொர்க்கத்துக்குள் நுழையும் ஒரே தகுதிப் பொருள் அன்புதான் என்கிறார். பேரறிஞரும், இலத்தீன் மொழியில் ஏனீட் (Aeneid) என்ற காப்பியத்தை எழுதிய மகாகவியும், தன் குருவுமான வெர்ஜிலுக்கே நரகம் (Hell) கழுவாய்க் குன்றம் (Purgatory) வரைதான் செல்ல அநுமதி. சொர்க்கத்துக்குள் நுழைய அநுமதி கிடையாது என்று காட்டுகிறார். வேறு யாருக்கு அத்தகுதியைக் கொடுக்கிறார்? 13 வயதில் இறந்து போன தன் காதலி பியாடரிஸீக்கு. ஏன்? அவளிடம் பேரன்பு இருந்தது. அவள் வழிகாட்டியாக வந்து தாந்தேவைச் சொர்க்கத்தின் ஒன்பது மேல்தளங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்கிறாள். அன்பு ஒளியால் நிறைந்திருக்கிறது சொர்க்கம். அது கடவுளின் வீடு என்று காட்டுகிறார்.

ஆங்கிலக் கவிதாயினி எலிசபெத் பேரட் பிரௌனிப் (Elizabeth Barrett Browning) தன் காதலைப் பாடும் பொழுது

என் அன்பு வானத்தை விட விசாலமானது

என் அன்பு கடலை விட ஆழமானது

என்று பாடுகிறார்.

இவ்விருவரையும் விட தெய்வ மாக்கவியான வள்ளலார் அன்பைப் பற்றி ஒரு விஞ்ஞானத்தையே இப்பாடலில் காட்டுகிறார். வள்ளலார் தெய்வ மாக்கவி என்பதற்கு இந்த ஒரு பாடலே போதும். இலக்கணம் இல்லாத புதுக்கவிதையில் முரண் அணி மற்றும் படிமம் முக்கியமாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. சொல்வதை வலிமையாகச் சொல்ல இந்த அணியும் படிமமும் உதவும். அதை யாப்பிலக்கணத்துடனேயே ஆண்டு வெற்றி கண்ட கவி மேதை வள்ளலார். அத்துடன் தான் விஞ்ஞான யுகத்தில் தோன்றி மெய்ஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானம் ஆக்கிய விஞ்ஞானி என்று நிரூபிக்கும் வகையில் கடைசி ஆறு வரிகளில் மூன்று படிமங்களில் காட்டுகிறார். இனி ஒவ்வொரு படிமமாகக் காண்போம்.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே :

மலை மிகப் பெரியது. கைப்பிடி மிகவும் சிறியது. இச்சிறிய கைப்பிடிக்குள் அப்பெரிய மலை எப்படி அடங்கும்? அடங்கும் என்கிறார் வள்ளலார். ஏன் எனில் கைப்பிடி அன்பு மலையை விடப் பெரிது. ஓராயிரம் ரூபாய்த்தாள் ஆயிரம் ஒரு ரூபாய் நாணயங்களை விடப் பெரிது என்பதைப் போல அன்பு உயிர்ப் பொருள். உயர்ந்த பரிமாணம். மலை சடப்பொருள்.

இரண்டாவதாக, மலை திண்மையானது. கெட்டியானது. ஆனால் அதன் திண்மை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் போகாது. அன்பின் திண்மைக்கு எல்லையில்லை. வைரமாக்கி, கடவுளாக்கும் வரை அதன் திண்மை உயரும். இக்காரணம் பற்றியே அன்பாகிய கைப்பிடிக்குள் மலை போன்ற இறைவன் விரும்பி வந்து அகப்படுவான் என்கிறார் வள்ளலார்.

அன்பெனும் குடில் புகும் அரகே :

அரசாக்கெல்லாம் பேரரசன் இறைவன். அவனுடைய மாளிகையே இப்பிரபஞ்சமும் அதற்கு அப்பால் உள்ள சொர்க்க பூமியும். அது ஞான ஆகாயத்தால் ஆன சிற்றம்பலம். பேரெழில் வாய்ந்தது. அத்தகைய பேரரசன்

தானே மகிழ்ந்து வந்து ஒரு குடிசையுள் நுழைந்து வசிக்க விரும்புவாராம். எப்போது? அந்த குடிசையில் அன்பு இருந்தால். இது வள்ளலாரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த ஒரு தெய்வீக நிகழ்ச்சி. அருடபாவில் அவர் பாடுவார் : சரளைக் கற்களில் உன் பாதங்கள் நோக வந்து என் குடிசைக்குள் நுழைந்தாய் பிறகு என் உள்ளமாகிய குடிசைக்குள்ளும் நுழைந்து அமர்ந்து கொண்டாய்.

நானிருக்கும் குடிசையிலே வலிந்து நுழைந்து எனக்கே
நல்ல திரு அருளமுதம் நல்கியதன்றியும் என்
ஊனிருக்கும் குடிசையிலும் உவந்து நுழைந்து அடியேன்
உள்ளமெனும் சிறு குடிசையுள்ளும் நுழைந்தனையே.

(திருஅருடபா - 3984)

அன்பெனும் வலைக்குள் படுபரம்பொருளே :

வலைக்குள் படுவது மீன்கள். மீன்களில் மிகப்பெரியது திமிங்கிலம். அதைப்போல் கோடி கோடி மடங்கு பெரியவன் இறைவன். அவனே மகிழ்ந்து வந்து ஒரு வலைக்குள் சிக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறானாம். எப்போது? அந்த வலை அன்பாக இருக்கும் போது. இறைவனுக்கும் மேல் பெரிய பொருள் இகத்திலும், பரத்திலும் இல்லை என்பதை உணர்த்த பரம்பொருளே என்று விளிக்கிறார்.

அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே :

அமுதம் ஏதோ அண்டக்கல், ஞானிக்கல் என்ற ஒரு பொருளில் இருப்பதாகச் சித்தர் நூல்கள் கூறுகின்றன. சொர்க்கத்தில் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம் தயார் செய்ததாகப் புராணங்கள் கூறும்.

ஆனால், வள்ளலாரோ, 'கையில் வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு ஏன் அலைகிறாய்?' என்று கேட்கிறார். ஏற்கனவே அமுதம் இறைவனால் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்கிறார். அமுதம் ஏற்கனவே உன் கையில் அமர்ந்துள்ளது என்கிறார். எப்போது? எப்படி? உன் கை அன்பால் நிறைந்து ஜீவகாருண்யம் மட்டுமே வாழ்முறையாக நீ செய்யும்போது. அவருடைய வாழ்வனுபவத்திலிருந்து இதை எழுதுகிறார் என்பதை அருடபெருஞ்ஜோதி அகவல் காட்டும் :

கற்பகம் என் உளங்கைதனில் கொடுத்தே
அற்புதம் இயற்றெனும் அருடபெருஞ்ஜோதி (அகவல்)

அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே :

கடல் மிகப் பரந்தது. மிக்க ஆழம் கொண்டது. குடமோ மிகச் சிறியது. ஆழம் குறைந்தது. ஆனால் அதே குடம் கடலை விட பரந்ததாகவும், கடலை விட ஆழமாகவும் ஆகி இறைவனை விழுங்கும். எப்போது? அக்குடம் அன்பால் ஆகியிருந்தால். கடல் பெரியது; ஆழமானதுதான். ஆனால் அன்பு கடலை விடப் பெரியது, ஆழமானது என்று உணர்த்துகிறார் ஞான வள்ளல்.

இதுவரை மகாகவியாக எழுதிய வள்ளல்பெருமான் இனி வரும் வரிகளில் தான் ஓர் விஞ்ஞானி என்று காட்டுகிறார்.

அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே :

அறிவு 2 வகைப்படும். ஒதி உணர்தல். ஒதாது உணர்தல். ஒதி உணர்தல் ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிக் கழித்து எண்ணுவது போன்றது. முழுமையைக் காட்டாது. ஒரு வாழ்நாள் போதாது. இது கணிப்பொறி அறிவைப் போன்று இருண்ட, சுட்பொருள் அறிவு.

இதற்கு மேல் ஓர் அறிவு உண்டு. அது முற்றறிவு. ஒரு நொடியில் அனைத்தையும் காட்டுவது. வாலறிவு. அது உயிர்ப் பொருள். ஒளிப்பொருள். இதை வள்ளலாரின் வாழ்விலேயே காணலாம்.

ஒதாது உணர்தற்கு ஒளி அளித்து எனக்கே

ஆதாரம் ஆகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி (அகவல்)

என்ற அகவல் வரிகள் இந்த உண்மையை உணர்த்தும்.

இது எப்படி சாத்தியம்? மின்சார விளக்கில் எப்படி ஒளி தோன்றுகிறது? பங்ஸ்டன் கம்பியின் வழியே மின்சாரம் பாயும்போது அது வெப்பமடைந்து, ஒளி கொடுக்கும். மின்சாரம் இல்லாதபோது அதே கம்பி உறங்கும். சூடாகாது. ஒளிராது. இப்போது நமது உயிர் எளியாத, உறக்கத்தில் உள்ள கம்பியைப் போல் உள்ளது. அவ்உயிரின் ஊடே அன்பு என்ற மின்சாரத்தை, சுத்த உஷ்ணத்தைப் பாய்ச்சினால், அது ஒளி தரும். அந்த சித் அறிவு. அனைத்தையும் ஒரு நொடியில் காட்டும் வாலறிவு. வால் எனில் ஒளி. வாலறிவு என்பது ஒளி அறிவு. இது இறையறிவு. அருளறிவு என்பார் வள்ளலார் பிறிதோரிடத்தில்.

மற்றோர் உண்மையையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புத்தர் முதல் இன்றைய பிராய்டு வரை உலகில் தோன்றிய அறிஞர் யாவரும் அன்பு வேறு, அறிவு வேறு என்றே கூறி வந்தனர். முதல் முறையாக வள்ளலார் என்ற தேவதூதர் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து நமக்கு உரைக்கின்றார். அன்பே உண்மையான அறிவு. அன்பு வேறு, அறிவு வேறு அல்ல. சிவம் என்ற சொல்லுக்கு ஒரே நேரத்தில் அன்பு மற்றும் அறிவு என்று பொருள்.

அன்பினும் அணுவள் அமைந்த பேரொளியே :

அணுவ்க்குள் பேரொளி ஒளிந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை இன்றைய அணு விஞ்ஞானிகள் கண்டு நமக்குக் காட்டுகின்றனர். அணுகுண்டு வெடிக்கும்போது கண்ணைக் கூச வைக்கும் பேரொளி தோன்றும். ஆனால் அணு விஞ்ஞானிகள் அறியாத மற்ற இரண்டு உண்மைகளை வள்ளலார் கூறுகிறார்.

- 1) அன்பும் ஓர் அணுதான். அதை உள்ளமாகிய அணுஉலையில் வெடிக்கச் செய்தால் அதனுள்ளே இருக்கும் பேரொளியாகிய அருட்பொருஞ்சோதி ஆண்டவரையே காணலாம்.
- 2) இந்த அணுக் கதிரியக்கம் உடலை அழிக்காது. மாறாக உடலை அழியா வண்ணம் திரிதேக சித்தி செய்யும்.

இங்கே வள்ளலார் பேசுவது இன்றைய நவீன விஞ்ஞானமோ, குவாண்டம் இயற்பியலோ அறியாத மேல்நிலை விஞ்ஞானம்.

அன்பு ஓர் ஒளி என்பதை, சூக்கும் ஒளி என்பதை, அருள் காரண ஒளி என்பதை இன்னும் அறிவியல் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் அன்பு ஓர் ஆற்றல் என்ற அளவில் தெரிந்து வைத்திருக்கிறது. ஒரு பரிசோதனை மூலம், ஒரு பொருளை ஒருவர் கோபமாக நோக்கினால் அதன் மேற்பரப்பிலுள்ள அணுக்களின் அமைப்பில் என்ன மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்று கருவியின் மூலம் அளந்தார்கள். பிறகு அதே நபரை அதே பொருளின் மேல் அன்பாக கனிவாகப் பார்க்கச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது வேறு விதமான மாற்றங்களைக் கண்டார்கள்.

விரைவில் அன்பு ஒரு பேரொளி என்ற உண்மையைக் கண்டறியும் கருவியை விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடிப்பார். அப்போது வள்ளலார் என்ற

மாபெரும் விஞ்ஞானியின் அறிவைக் கண்டு வியப்பர். விரைவில் விஞ்ஞான உலகம் வடலூரைத் தேடி வரும். இது சத்தியம்.

அன்புருவாம் பரசிவமே :

சைவத்தில் பரசிவமே முதற் கடவுள். அதற்கு உருவமில்லை. அருவமானது என்று ஆகம் நூல்கள் கூறும். சிவத்தின் நவநிலைகளில் உரு நான்கு : அவை பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன். உரு அரு ஒன்று : சதாசிவம் என்ற இலிங்கம். அரு நான்கு : விந்து, நாதம், பரவிந்து (சக்தி), பரநாதம் (பரசிவம்). ஆக அருவம் என்ற பரசிவம் உண்மையில் உரு கொண்டது. அது அன்புரு என்று நேரில் கண்டறிந்து விளக்குகிறார் வள்ளலார். 'அருடகண்ணால் என்னைக் கலந்த மருந்து' என்று பாடும் வள்ளலாருக்கு இறைவன் அருடகண்ணைத் திறப்பித்து பரசிவம் அன்புடலால் ஆனது என்பதைக் காட்டுகிறார். கடைசியாக, சமயம் கடந்த சூத்த சன்மார்க்க நிலையில், பத்தாவது நிலையாக கடவுள் அருட்பெருவெளி மேலோங்கும் ஜோதியாக, அருட்பெருஞ்ஜோதியாகத் தன்னை வள்ளலாருக்கு வெளிப்படுத்தினார். இதுவே கடவுளின் முடிவான உண்மை. இதற்கு மேல் நிலை இல்லை. 'நிலை அனைத்தும் காட்டினார்' ஆண்டவர் என்பார் வள்ளலார்.

இத்திருப்பாட்டால் அன்பு உண்மையான அறிவு என்பதும், இறைவனின் உடல் அன்பால் ஆனது என்றும், அன்பைத் தவிர வேறு யோக உத்திகளால் மட்டும் சிவத்தை அடைய முடியாது என்பதும் உணர்த்தப்பட்டது.